വചനവും സന്ദർഭവും

ചിത്രസഹിതം

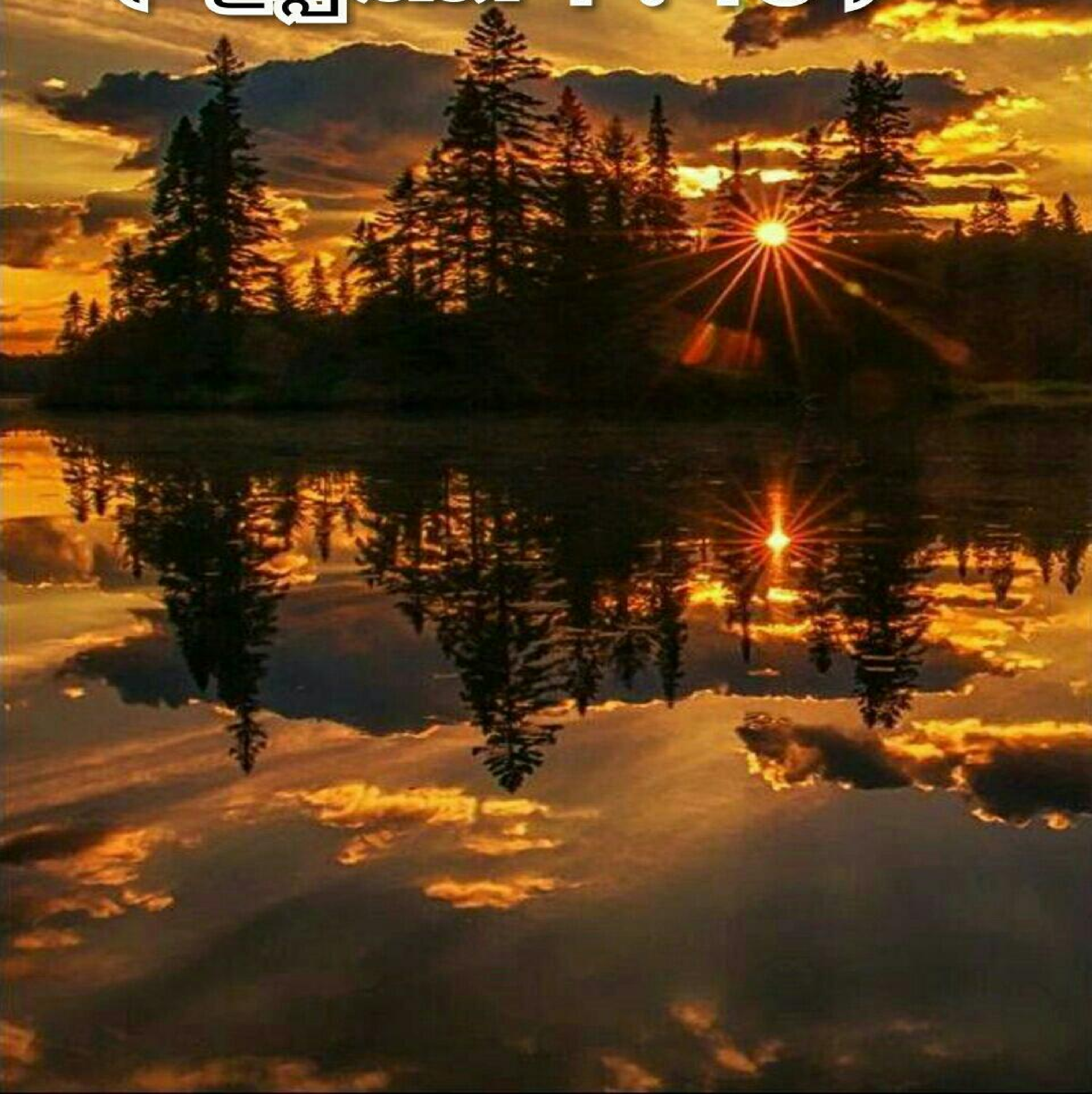

ക്രോഢീകരണം
സഹോ:തോമസ്

ദൈവത്തിന്നു
സ്തുതിയും
സ്തോത്രവും

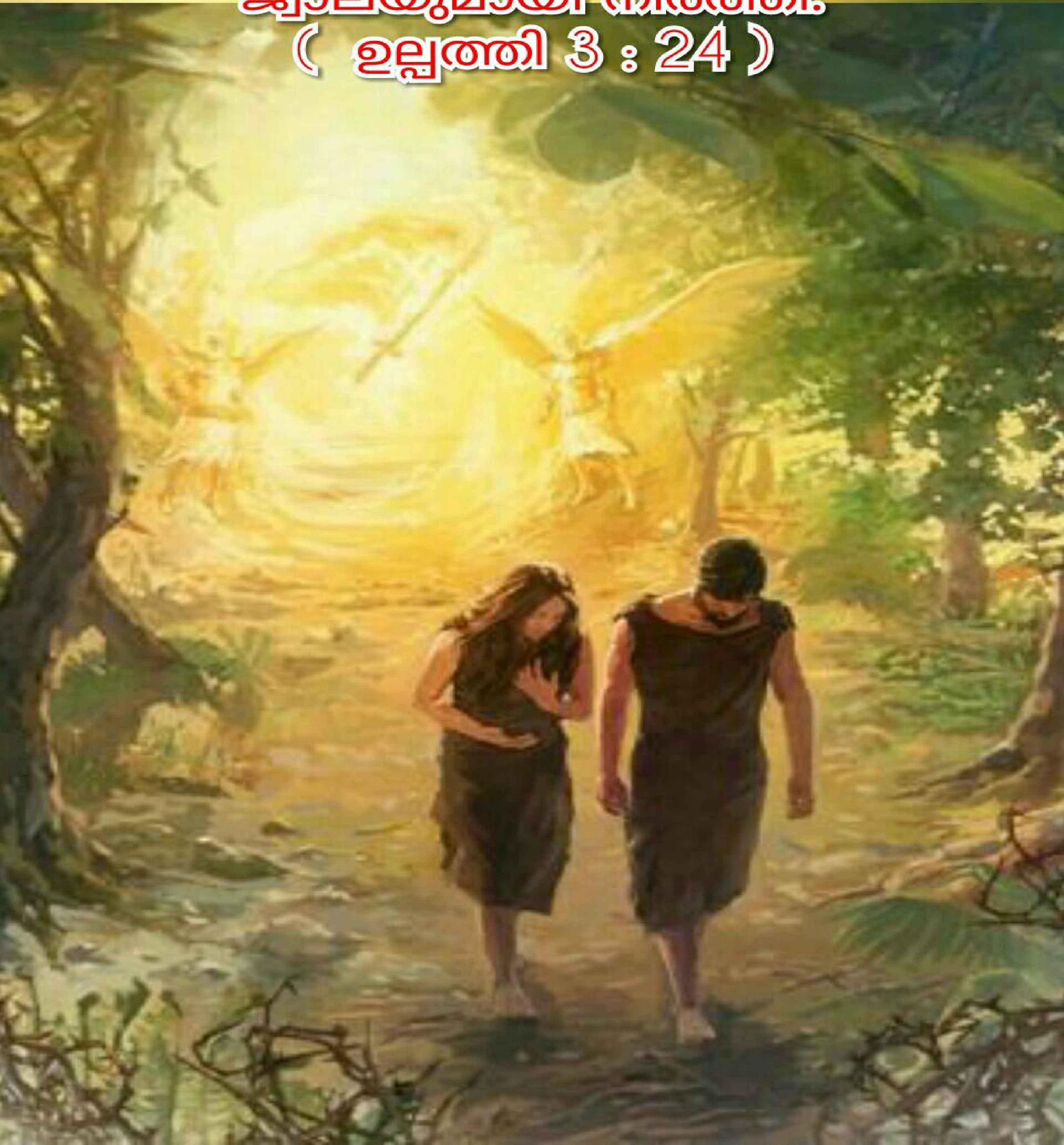
കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും
സഹോദരങ്ങൾക്കും
സമർപ്പിക്കുന്നു.

ചിത്രങ്ങൾ
ആരാധനക്കുള്ളതല്ല.കാര്യങ്ങൾ
വിശദമാക്കുവാൻ മാത്രം.

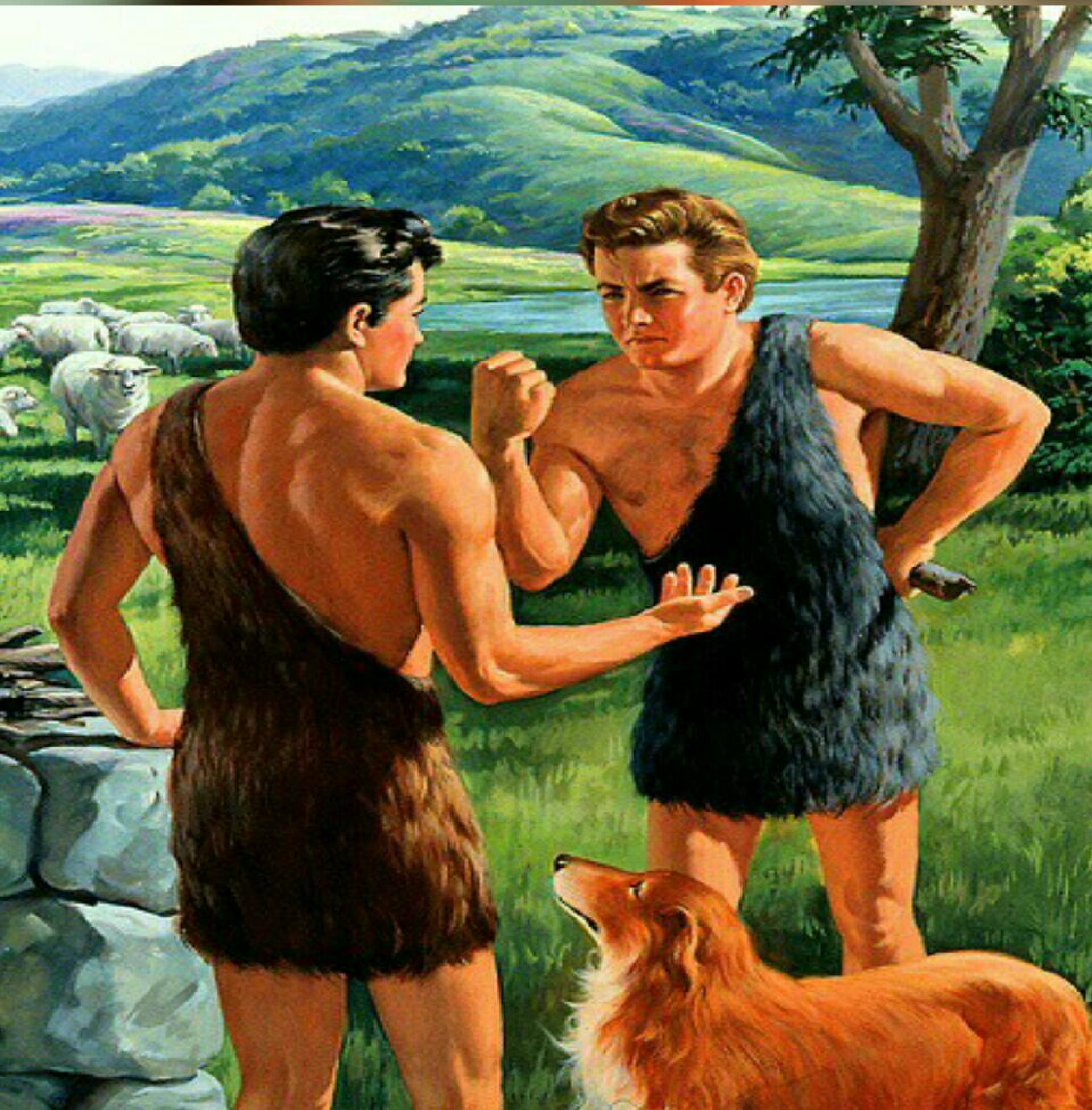
ദൈവം അവയെ
ആകാശവിതാനത്തിൽ
നിർത്തി; നല്ലതു എന്നു
ദൈവം കണ്ടു.
(ഉല്പത്തി 1 : 18)

ഇങ്ങനെ അവൻ മനുഷ്യനെ
ഇറക്കിക്കളഞ്ഞു; ജീവന്റെ
വൃക്ഷത്തിങ്കലേക്കുള്ള വഴികാപ്പാൻ
അവൻ ഏദെൻ തോട്ടത്തിന്നു കിഴക്കു
കെരൂബുകളെ
തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വാളിന്റെ
ജ്വാലയുമായി നിർത്തി.
(ഉല്പത്തി 3 : 24)

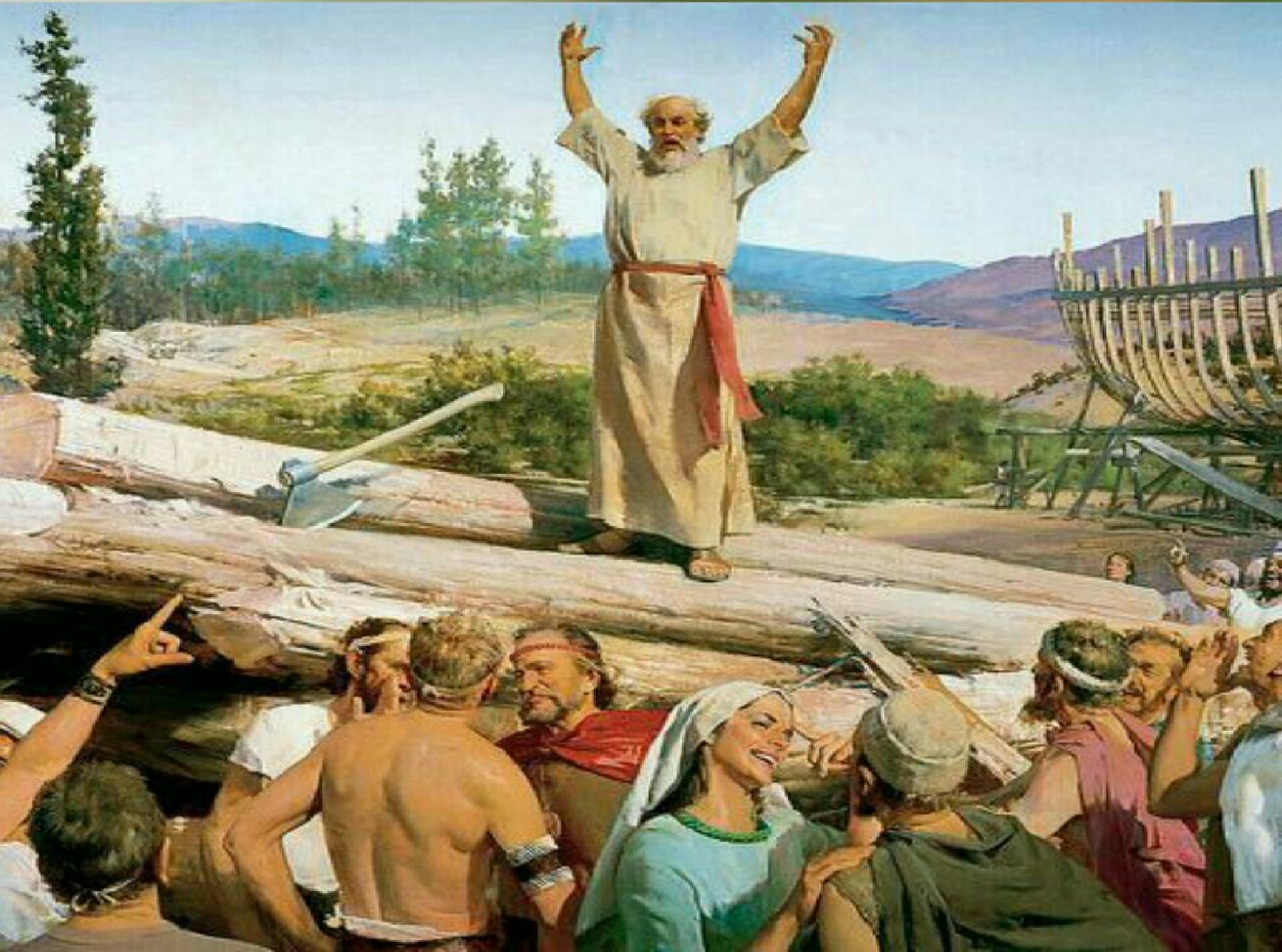
എന്നാറെ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ
ഹാബെലിനോടു: (നാം വയലിലേക്കു പോക
എന്നു) പറഞ്ഞു. അവർ വയലിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ കയീൻ തന്റെ അനുജനായ
ഹാബെലിനോടു കയർത്തു അവനെ
കൊന്നു.
(ഉല്പത്തി 4 : 8)

ദൈവം തന്നോടു
കല്പിച്ചതൊക്കെയും നോഹ
ചെയ്തു; അങ്ങനെ തന്നേ
അവൻ ചെയ്തു.
(ഉല്പത്തി 6 : 22)

യഹോവ തന്നോടു
കല്പിച്ചപ്രകാരമൊ
ക്കെയും നോഹ
ചെയ്തു.
(ഉല്പത്തി 7 : 5)

അങ്ങനെ യഹോവ അവരെ
അവിടെനിന്നു ഭൂതലത്തിലെങ്ങും
ചിന്നിച്ചു; അവർ പട്ടണം പണിയുന്നതു
വിട്ടുകളഞ്ഞു.
(ഉല്പത്തി 11 : 8)

അബ്രാം തന്റെ ഭാര്യയായ സാറായിയെയും
സഹോദരന്റെ മകനായ ലോത്തിനെയും തങ്ങൾ
ഉണ്ടാക്കിയ സമ്പത്തുകളെയൊക്കെയും തങ്ങൾ
ഹാരാനിൽ വെച്ചു സമ്പാദിച്ച ആളുകളെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കനാൻ ദേശത്തേക്കു പോകുവാൻ
പുറപ്പെട്ടു കനാൻ ദേശത്തു എത്തി.
(ഉല്പത്തി 12 : 5)

അവൻ സമ്പത്തൊക്കെയും
മടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നു; തന്റെ
സഹോദരനായ ലോത്തിനെയും
അവന്റെ സമ്പത്തിനെയും
സ്ത്രീകളെയും ജനത്തെയും കൂടെ
മടക്കിക്കൊണ്ടുവന്നു.
(ഉല്പത്തി 14 : 16)

അബ്രാഹാം അതികാ
ലത്തു എഴുന്നേറ്റു അപ്പവും ഒരു തുരുത്തി
വെള്ളവും എടുത്തു ഹാഗാരിന്റെ
തോളിൽവെച്ചു, കുട്ടിയെയും കൊടുത്തു
അവളെ അയച്ചു; അവൾ പുറപ്പെട്ടുപോയി
ബേർ-ശേബ മരുഭൂമിയിൽ ഉഴന്നു നടന്നു.
(ഉല്പത്തി 21 : 14)

തുരുത്തിയിലെ വെള്ളം
ചെലവായശേഷം അവൾ കുട്ടിയെ
ഒരു കുറുങ്കാട്ടിൻ തണലിൽ ഇട്ടു.
(ഉല്പത്തി 21 : 15)

ദൈവം അവളുടെ കണ്ണു തുറന്നു;
അവൾ ഒരു നീരുറവു കണ്ടു, ചെന്നു
തുരുത്തിയിൽ വെള്ളം നിറച്ചു
ബാലനെ കുടിപ്പിച്ചു.
(ഉല്പത്തി 21:19)

അബ്രാഹാം തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ
പിമ്പുറത്തു ഒരു ആട്ടുകൊറ്റൻ കൊമ്പു കാട്ടിൽ
പിടിപെട്ടു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു; അബ്രാഹാം
ചെന്നു ആട്ടുകൊറ്റനെ പിടിച്ചു തന്റെ മകന്നു
പകരം ഹോമയാഗം കഴിച്ചു.
(ഉല്പത്തി 22 : 13)

അബ്രാഹാം ചെന്നു
ആട്ടുകൊറ്റനെ പിടിച്ചു
തന്റെ മകന്നു പകരം
ഹോമയാഗം കഴിച്ചു.
(ഉല്പത്തി 22 : 13)

പാത്രത്തിലെ വെള്ളം വേഗം
തൊട്ടിയിൽ ഒഴിച്ചു, പിന്നെയും
കോരിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ
കിണറ്റിലേക്കു ഓടി ഇറങ്ങി
അവന്റെ ഒട്ടകങ്ങൾക്കും എല്ലാം
കോരിക്കൊടുത്തു.
(ഉല്പത്തി 24 : 20)

അവൾ ദാസനോടു: വെളിൻ പ്രദേശത്തു
നമ്മെ എതിരേറ്റു വരുന്ന പുരുഷൻ
ആരെന്നു ചോദിച്ചതിന്നു എന്റെ
യജമാനൻ തന്നേ എന്നു ദാസൻ പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ അവൾ ഒരു മൂടുപടം എടുത്തു
തന്നെ മൂടി.
(ഉല്പത്തി 24:65)

അവൻ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു: ഇതാ,
ഭൂമിയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു
കോവണി; അതിന്റെ തല
സ്വർഗ്ഗത്തോളം എത്തിയിരുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതന്മാർ
അതിന്മേൽകൂടി കയറുകയും
ഇറങ്ങുകയുമായിരുന്നു.
(ഉല്പത്തി 28 : 12)

അവൻ അവരോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ റാഹേൽ
തന്റെ അപ്പന്റെ ആടുകളോടുകൂടെ വന്നു.
അവളായിരുന്നു അവയെ മേയിച്ചുവന്നതു.
(ഉല്പത്തി 29:9)

നീ ദൈവത്തോടും മനുഷ്യരോടും
മല്ലുപിടിച്ചു ജയിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ
പേർ ഇനി യാക്കോബ് എന്നല്ല
യിസ്രായേൽ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു.
(ഉല്പത്തി 32 : 28)

അവൾ അവന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു: എന്നോടു കൂടെ ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു: എന്നാൽ അവൻ തന്റെ വസ്ത്രം അവളുടെ കയ്യിൽ വിട്ടേച്ചു പുറത്തേക്കു ഓടിക്കളഞ്ഞു.

(ഉല്പത്തി 39 : 12)

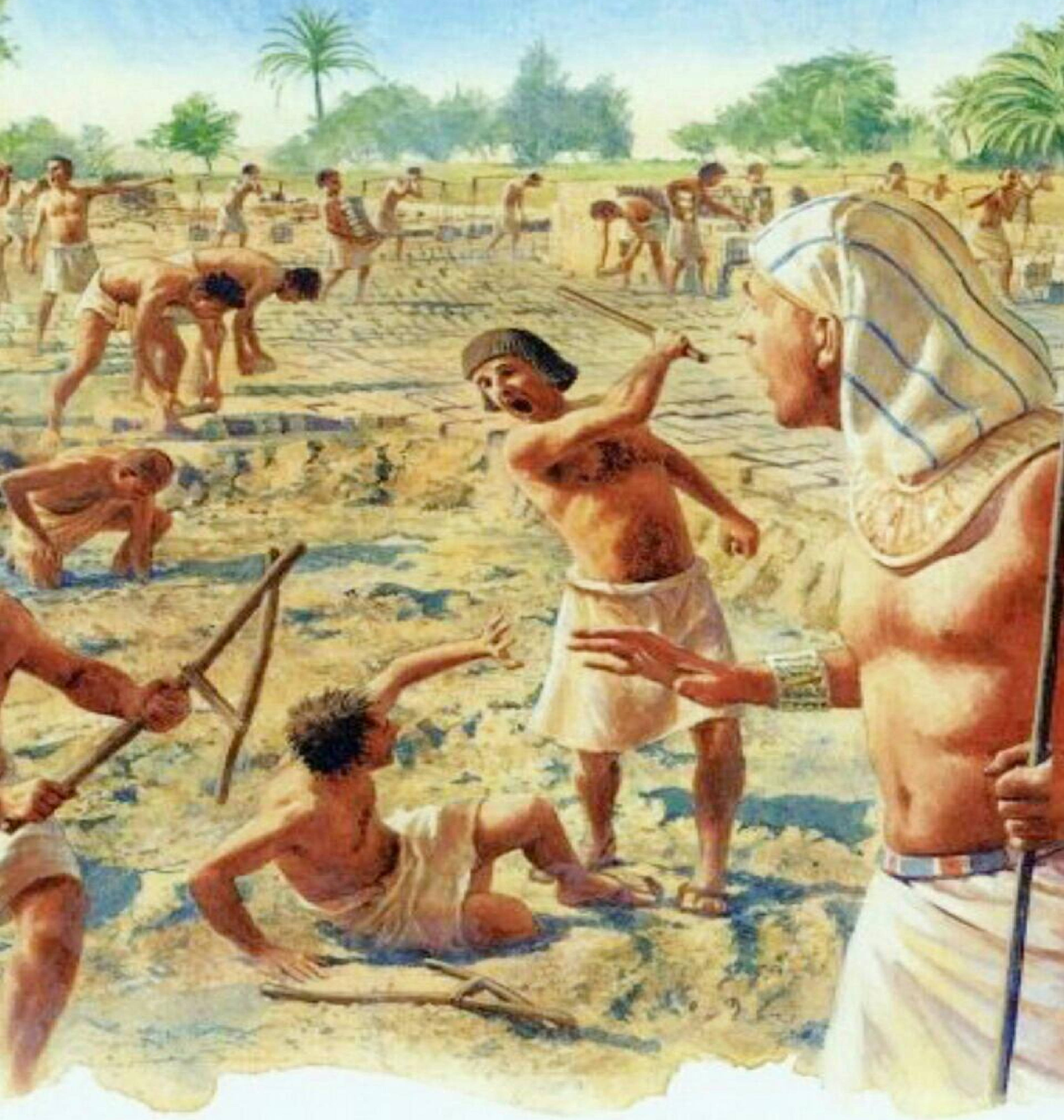

Joseph and Potiphar's Wife, by Del Parson, © 1985 IRI

അവർ അവനോടു:ഞങ്ങൾ സ്വപ്നം
കണ്ടു;വ്യാഖ്യാനിച്ചുതരുവാൻ ആരുമില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. യോസേഫ് അവരോടു:
സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം ദൈവത്തിന്നുള്ളതല്ലയോ?
അതു എന്നോടു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
(ഉല്പത്തി 40 : 8)

മിസ്രയീമ്യർ
യിസ്രായേൽമക്കളെക്കൊ
ണ്ടു കഠിനവേല ചെയ്യിച്ചു.
(പുറപ്പാട് 1 : 13)

വെള്ളം മടങ്ങിവന്നു അവരുടെ
പിന്നാലെ കടലിലേക്കു ചെന്നിരുന്ന
രഥങ്ങളെയും കുതിരപ്പടയെയും
ഫറവോന്റെ സൈന്യത്തെയും
എല്ലാം മുക്കിക്കളഞ്ഞു; അവരിൽ
ഒരുത്തൻ പോലും ശേഷിച്ചില്ല.
(പുറപ്പാട് 14 : 28)

മോശെ തിരിഞ്ഞു
പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി;
സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പലക രണ്ടും
അവന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
പലക ഇപ്പുറവും അപ്പുറവുമായി
ഇരുവശത്തും എഴുതിയതായിരുന്നു.
(പുറപ്പാട് 32 : 15)

അവൻ പാളയത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ
കാളക്കുട്ടിയെയും നൃത്തങ്ങളെയും കണ്ടു
അപ്പോൾ മോശെയുടെ കോപം ജ്വലിച്ചു
അവൻ പലകകളെ കയ്യിൽനിന്നു എറിഞ്ഞു
പർവ്വതത്തിന്റെ അടിവാരത്തുവെച്ചു
പൊട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു.
(പുറപ്പാട് 32 : 19)

പിന്നെ മോശെ യോശുവയെ വിളിച്ചു
എല്ലായിസ്രായേലും കാൺകെ അവനോടു പറഞ്ഞതു
എന്തെന്നാൽ: ബലവും ധൈര്യവുമുള്ളവനായിരിക്ക;
യഹോവ ഈ ജനത്തിന്നു കൊടുക്കുമെന്നു അവരുടെ
പിതാക്കന്മാരോടു സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തേക്കു നീ
അവരോടുകൂടെ ചെല്ലും; അതിനെ അവർക്കു
വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും.
(ആവർത്തനപുസ്തകം 31:7)

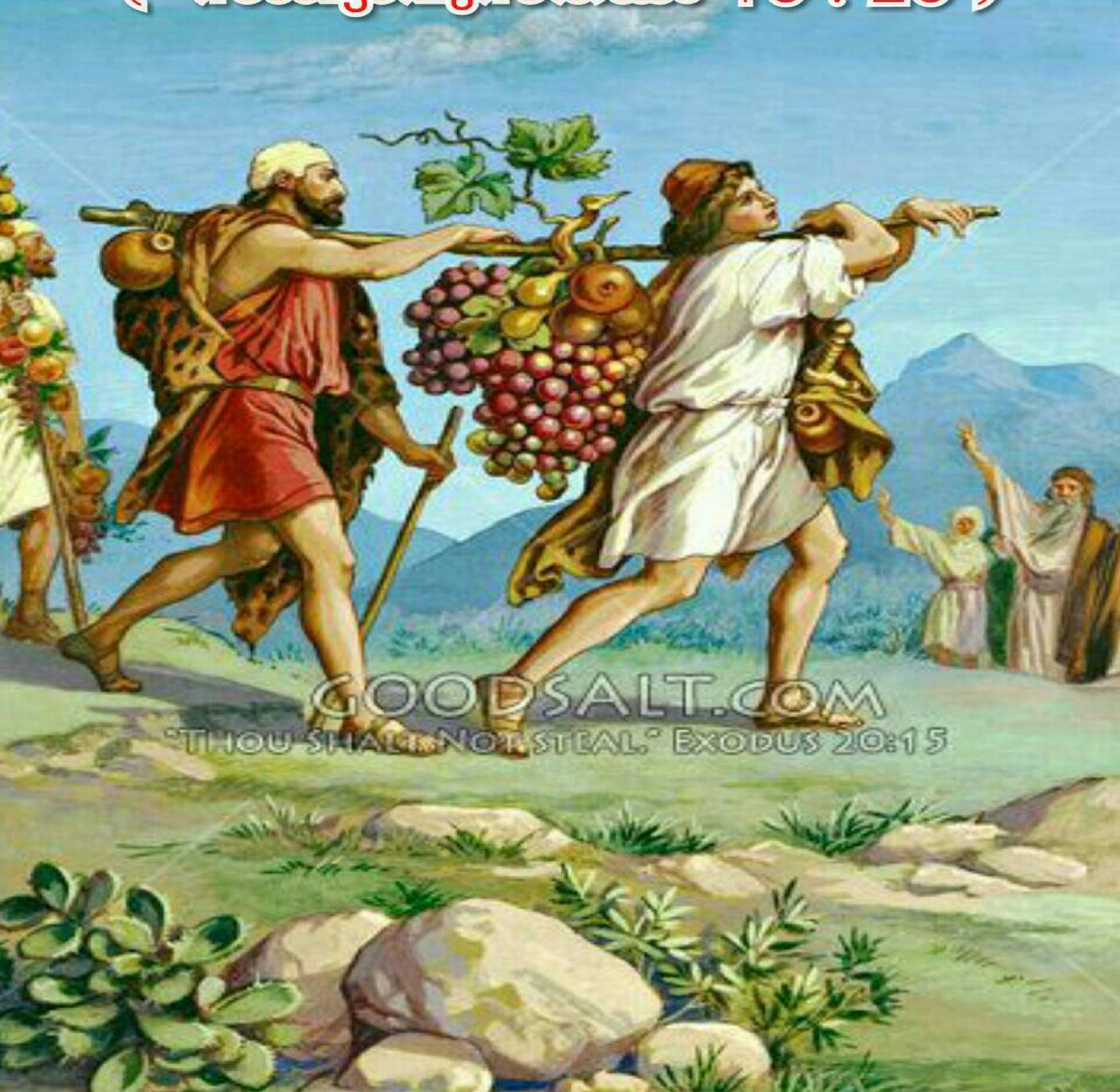
പുറപ്പാട് 37:1-28

കൊയിത്തുകാലത്തൊക്കെയും
യോർദ്ദാൻ തീരമെല്ലാം
കവിഞ്ഞു ഒഴുകും. പെട്ടകം
ചുമന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ
കാൽ വെള്ളത്തിന്റെ
വക്കത്തു മുങ്ങിയപ്പോൾ
മേൽ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കു
നിന്നു;
(യോശുവ 3 : 15)

അവർ എസ്കോൽതാഴ്വരയോളം
ചെന്നു അവിടെനിന്നു ഒരു
മുന്തിരിവള്ളി കുലയോടെ
പറിച്ചെടുത്തു ഒരു തണ്ടിന്മേൽ കെട്ടി
രണ്ടുപേർകൂടി ചുമന്നു; അവർ
മാതളപ്പഴവും അത്തിപ്പഴവും കൂടെ
കൊണ്ടുപോന്നു.
(സംഖ്യാപുസ്തകം 13 : 23)

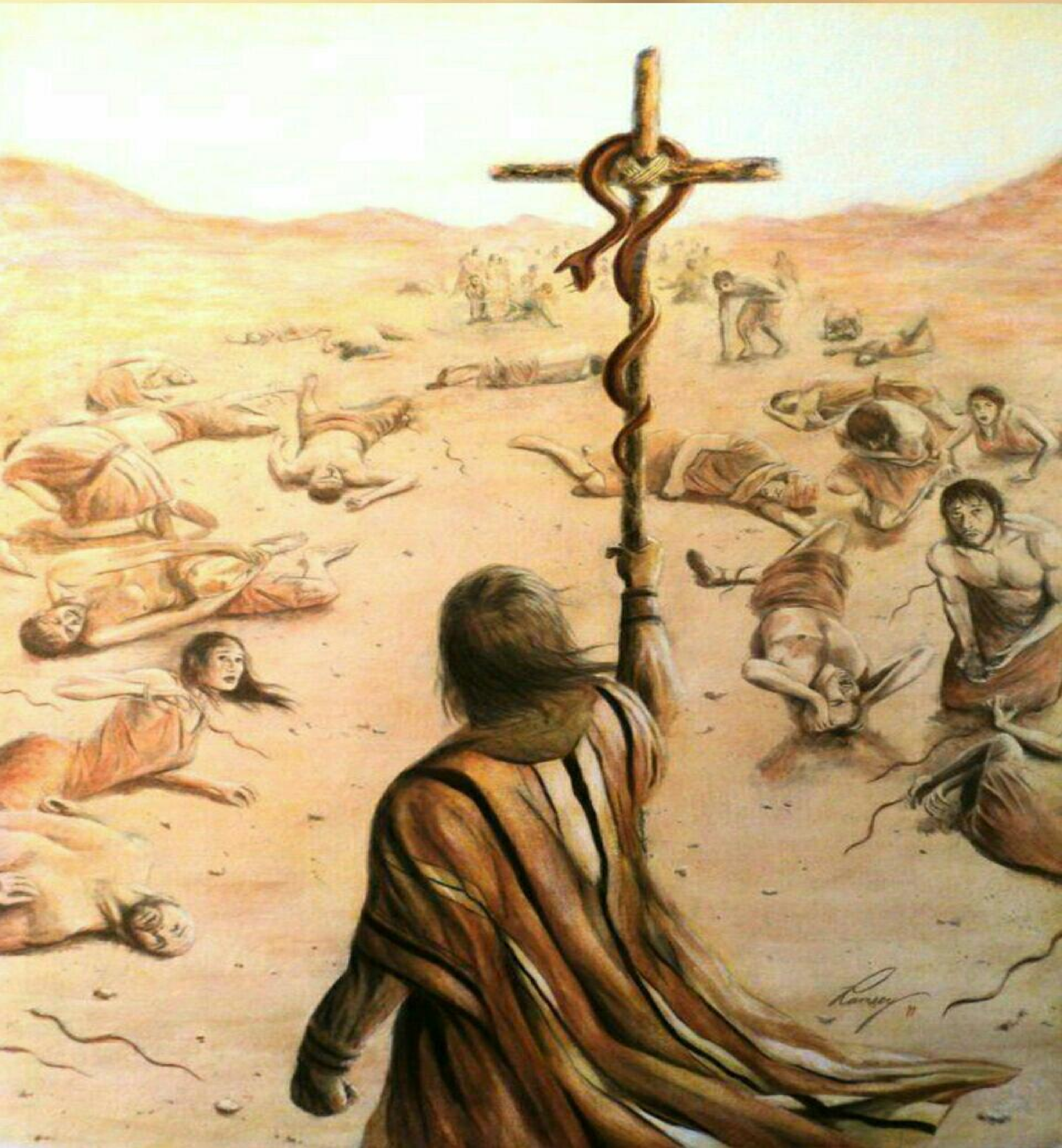
എന്നാറെ അവൾ അവരെ
കിളിവാതിലൂടെ ഒരു കയറുകെട്ടി ഇറക്കി;
അവളുടെ വീടു കോട്ടമതിലിന്മേൽ
ആയിരുന്നു; അവൾ മതിലിന്മേൽ
പാർത്തിരുന്നു.
(യോശുവ 2 : 15)

യഹോവയുടെ ദൂതൻ വാൾ
ഊരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു വഴിയിൽ നില്ക്കുന്നതു
കഴുത കണ്ടു; കഴുത വഴിയിൽ നിന്നു മാറി
വയലിലേക്കു പോയി; കഴുതയെ
വഴിയിലേക്കു തിരിക്കേണ്ടതിന്നു ബിലെയാം
അതിനെ അടിച്ചു.
(സംഖ്യാപുസ്തകം 22 : 23)

അങ്ങനെ മോശെ താമ്രംകൊണ്ടു ഒരു സർപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി കൊടിമരത്തിന്മേൽ തൂക്കി; പിന്നെ സർപ്പം ആരെയെങ്കിലും കടിച്ചിട്ടു അവൻ താമ്രസർപ്പത്തെ നോക്കിയാൽ ജീവിക്കും.
(സംഖ്യാപുസ്തകം 21 : 9)

മൂന്നുകൂട്ടവും കാഹളം ഊതി
കുടങ്ങൾ ഉടെച്ചു;ഇടത്തു കയ്യിൽ
പന്തവും വലത്തു കയ്യിൽ
ഊതുവാൻ കാഹളവും പിടിച്ചു:
യഹോവെക്കും ഗിദെയോന്നും
വേണ്ടി വാൾ എന്നു ആർത്തു.
(ന്യായാധിപന്മാർ 7 : 20)

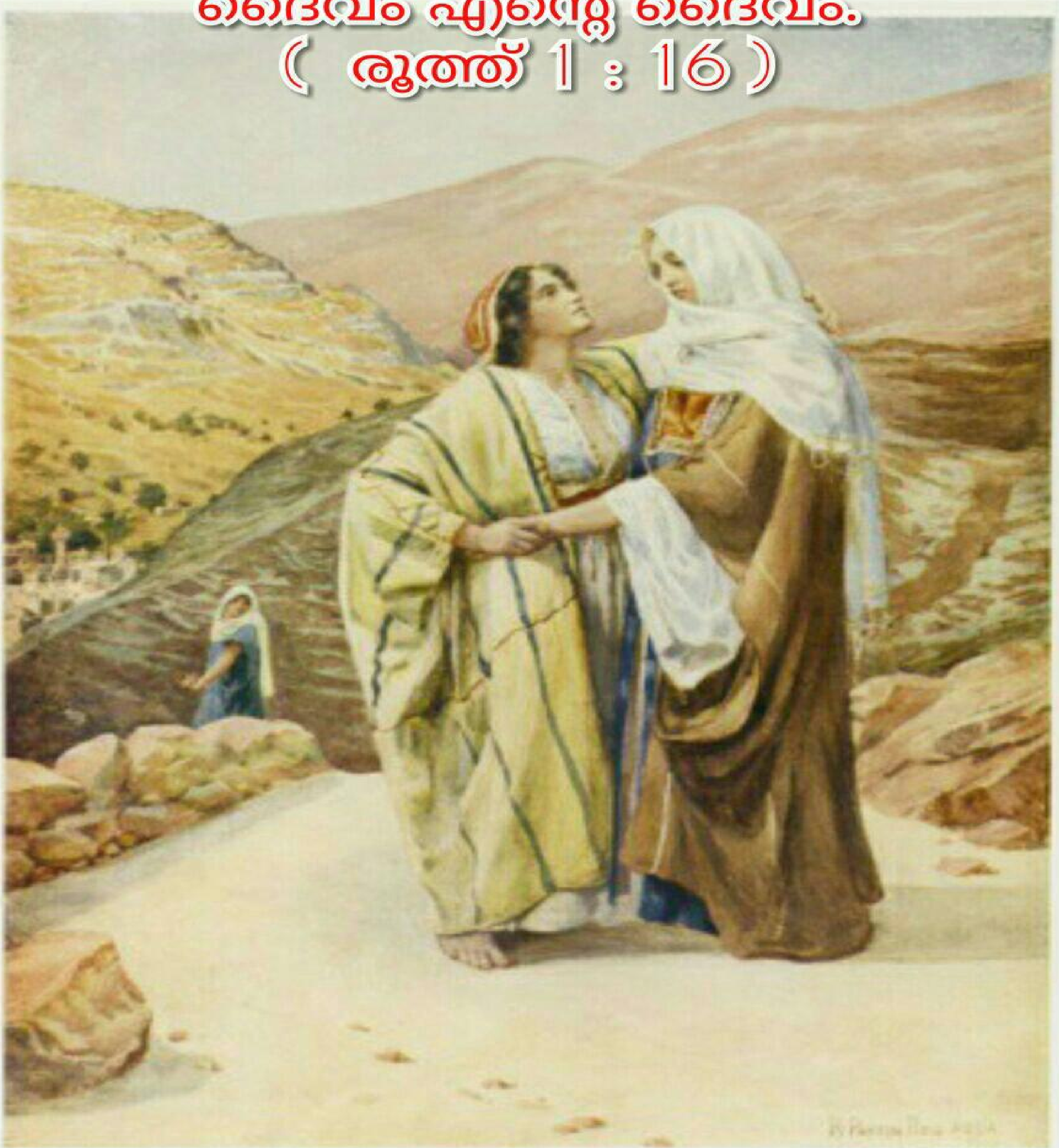

ഞാൻ യാബീന്റെ സേനാപതി
സീസെരയെയും അവന്റെ രഥങ്ങളെയും
സൈന്യത്തെയും കീശോൻ
തോട്ടിന്നരികെ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കുമെന്നു യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവമായ യഹോവ നിന്നോടു
കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
(ന്യായാധിപന്മാർ 4 : 7)

അപ്പോൾ യഹോവയുടെ
ആത്മാവു അവന്റെമേൽ വന്നു;
കയ്യിൽ ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കെ
അവൻ അതിനെ ഒരു ആട്ടിൻ
കുട്ടിയെപ്പോലെ കീറിക്കളഞ്ഞു;
താൻ ചെയ്തതു അപ്പനോടും
അമ്മയോടും പറഞ്ഞില്ല.
(ന്യായാധിപന്മാർ 14 : 6)

അതിന്നു രൂത്ത്: നിന്നെ
വിട്ടുപിരിവാനും നിന്റെ കൂടെ വരാതെ
മടങ്ങിപ്പോകുവാനും എന്നോടു
പറയരുതേ; നീ പോകുന്നേടത്തു
ഞാനും പോരും; നീ
പാർക്കുന്നേടത്തു ഞാനും പാർക്കും;
നിന്റെ ജനം എന്റെ ജനം, നിന്റെ
ദൈവം എന്റെ ദൈവം.
(രൂത്ത് 1 : 16)

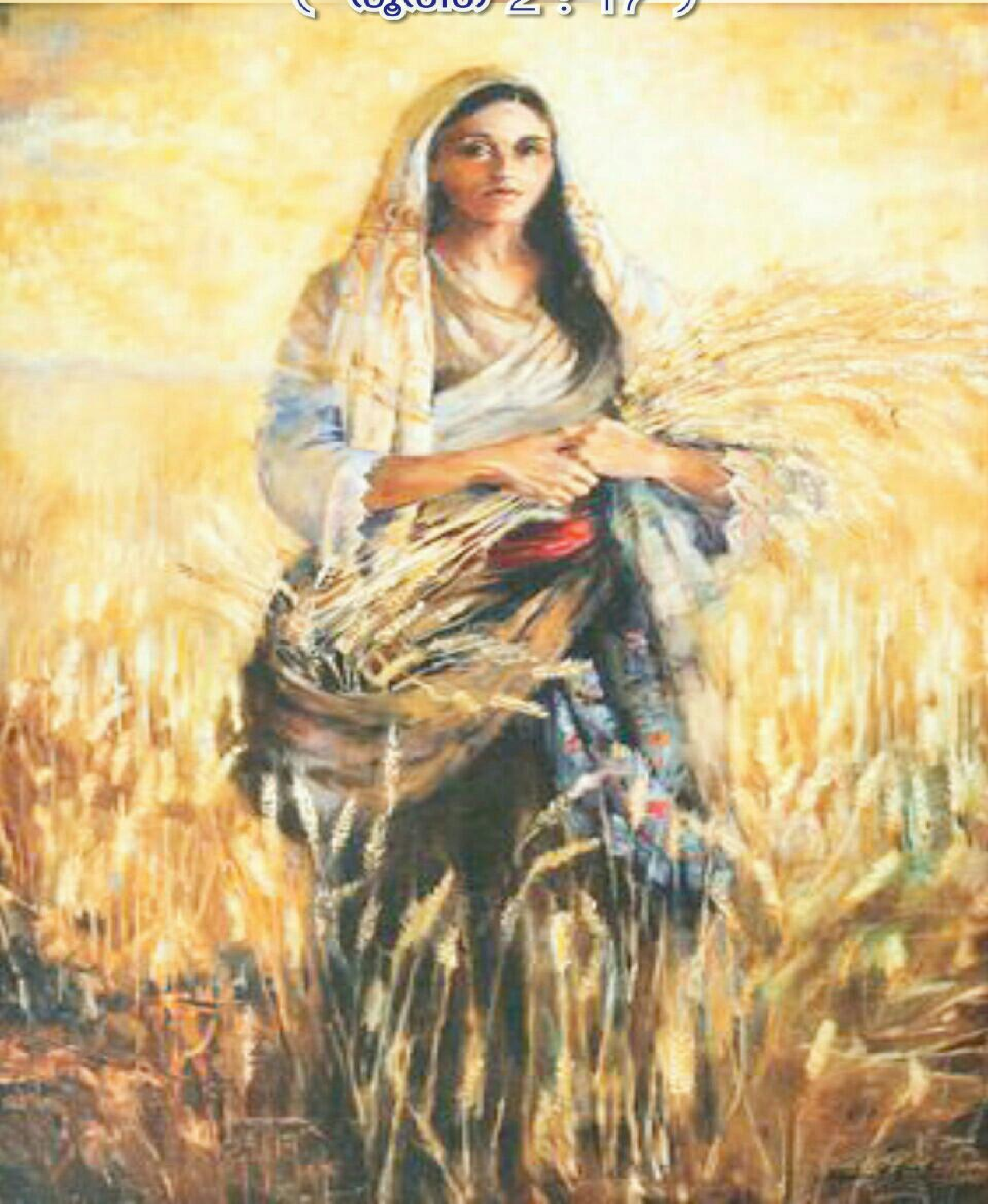

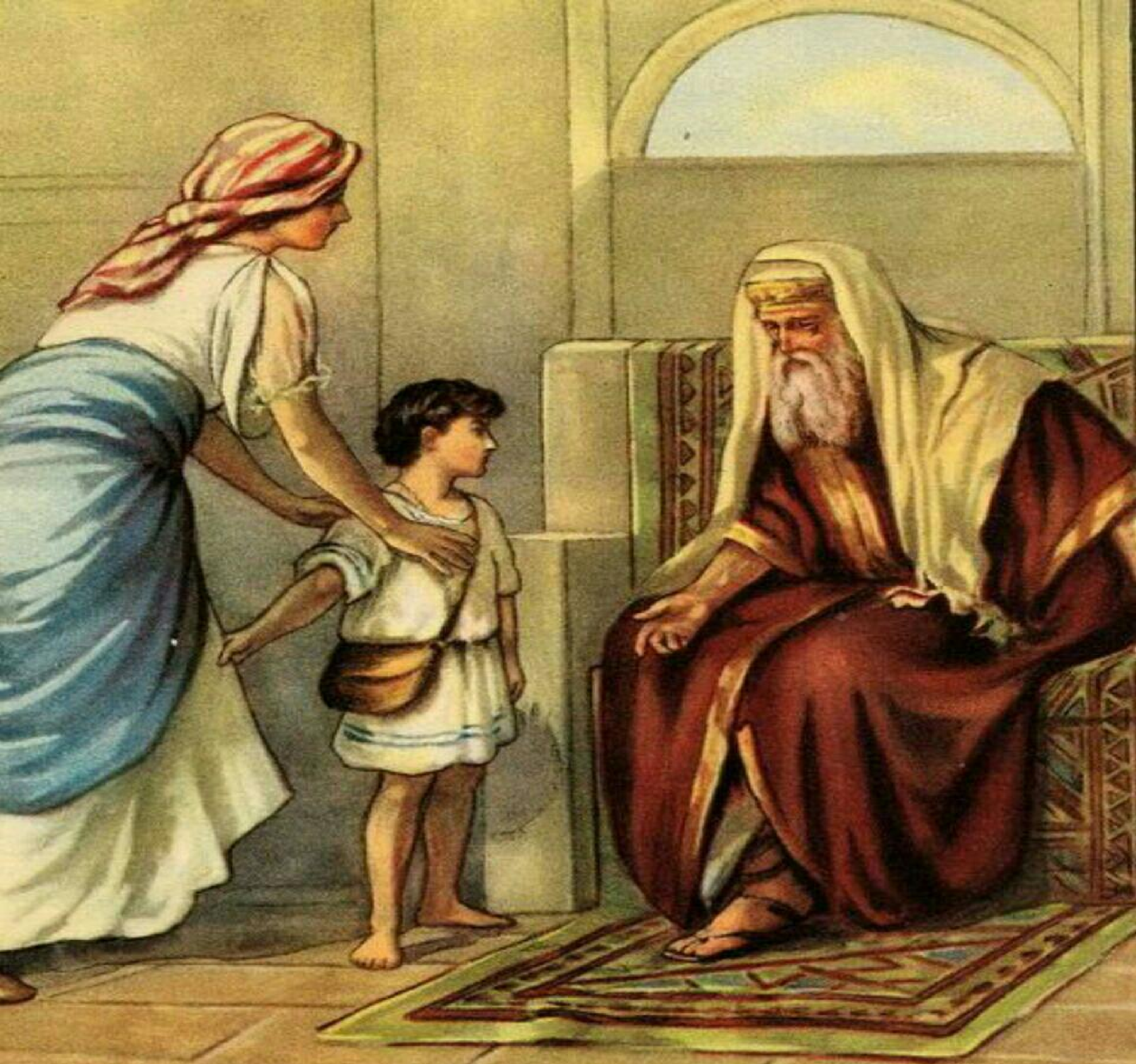
ഇങ്ങനെ നൊവൊമി
മോവാബ്ദേശത്തുനിന്നു കൂടെ
പോന്ന മരുമകൾ രൂത്ത് എന്ന
മോവാബ്യസ്ത്രീയുമായി
മടങ്ങിവന്നു; അവർ
യവക്കൊയ്ത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ
ബേത്ത്ളേഹെമിൽ എത്തി.
(രൂത്ത് 1:22)

നിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു യഹോവ പകരം നല്കട്ടെ;
യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ
ചിറകിൻ കീഴെ ആശ്രയിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന നിനക്കു
അവൻ പൂർണ്ണപ്രതിഫലം തരുമാറാകട്ടെ
എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.
(രൂത്ത് 2:12)

ഇങ്ങനെ അവൾ വൈകുന്നേരംവരെ
പെറുക്കി; പെറുക്കിയതു മെതിച്ചപ്പോൾ
ഏകദേശം ഒരുപറ യവം ഉണ്ടായിരുന്നു.
(രൂത്ത് 2 : 17)

ഈ ബാലന്നായിട്ടു ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഞാൻ
യഹോവയോടു
കഴിച്ച അപേക്ഷ യഹോവ
എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു.
(1 ശമുവേൽ 1:27)

അപ്പോൾ അവൻ: നിനക്കുണ്ടായ
അരുളപ്പാടു എന്തു? എന്നെ ഒന്നും
മറെക്കരുതേ; നിന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്ത സകലത്തിലും ഒരു
വാക്കെങ്കിലും മറെച്ചാൽ ദൈവം
നിന്നോടു തക്കവണ്ണവും അധികവും
ചെയ്യട്ടേ എന്നു പറഞ്ഞു.
(1 ശമുവേൽ 3 : 17)

അപ്പോൾ ശമൂവേൽ
തൈലപാത്രം എടുത്തു അവന്റെ
തലയിൽ ഒഴിച്ചു അവനെ
ചുംബിച്ചു പറഞ്ഞതു: യഹോവ
തന്റെ അവകാശത്തിന്നു
പ്രഭുവായി നിന്നെ അഭിഷേകം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
(1 ശമുവേൽ 10 : 1)

ദാവീദ് സഞ്ചിയിൽ കയ്യിട്ടു ഒരു കല്ലു എടുത്തു കവിണയിൽവെച്ചു വീശി ഫെലിസ്ത്യന്റെ നെറ്റിക്കു എറിഞ്ഞു. കല്ലു അവന്റെ നെറ്റിയിൽ കൊണ്ടു പതിഞ്ഞു;
(1 ശമുവേൽ 17 : 49)

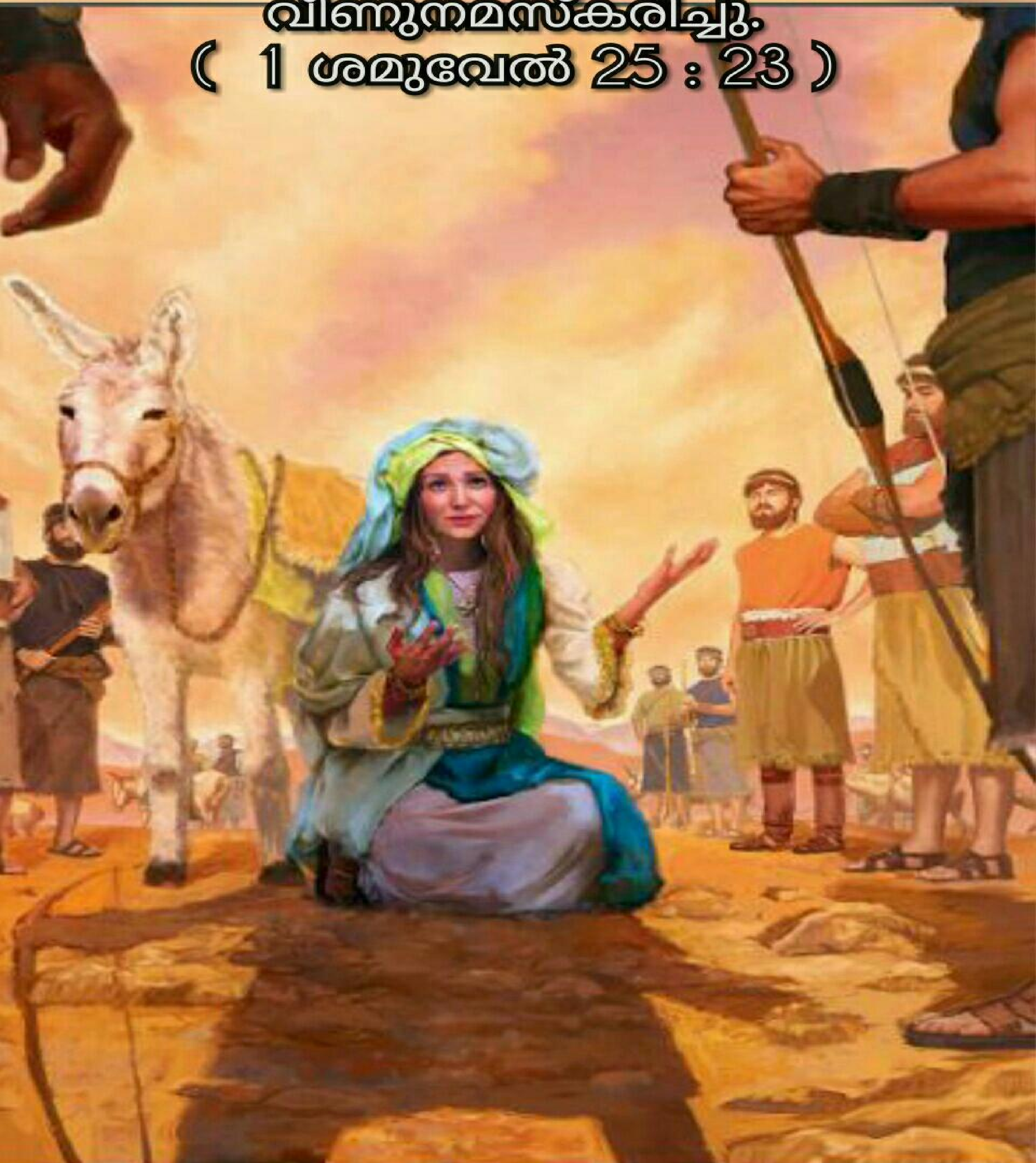

യോനാഥാൻ ദാവീദിനെ
സ്വന്തപ്രാണനെപ്പോലെ
സ്നേഹിക്കകൊണ്ടു അവനുമായി
സഖ്യതചെയ്തു.
(1 ശമുവേൽ 18:3)

സ്ത്രീകൾ വാദ്യഘോഷത്തോടെ ഗാനപ്രതിഗാനമായി: ശൌൽ ആയിരത്തെ കൊന്നു ദാവീദോ പതിനായിരത്തെ എന്നു പാടി.
(1 ശമുവേൽ 18 : 7)

അബീഗയിൽ
ദാവീദിനെകണ്ടപ്പോൾ
ക്ഷണത്തിൽ
കഴുതപ്പുറത്തുനിന്നുഇറങ്ങി
ദാവീദിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം
വീണുനമസ്കരിച്ചു.
(1 ശമുവേൽ 25 : 23)

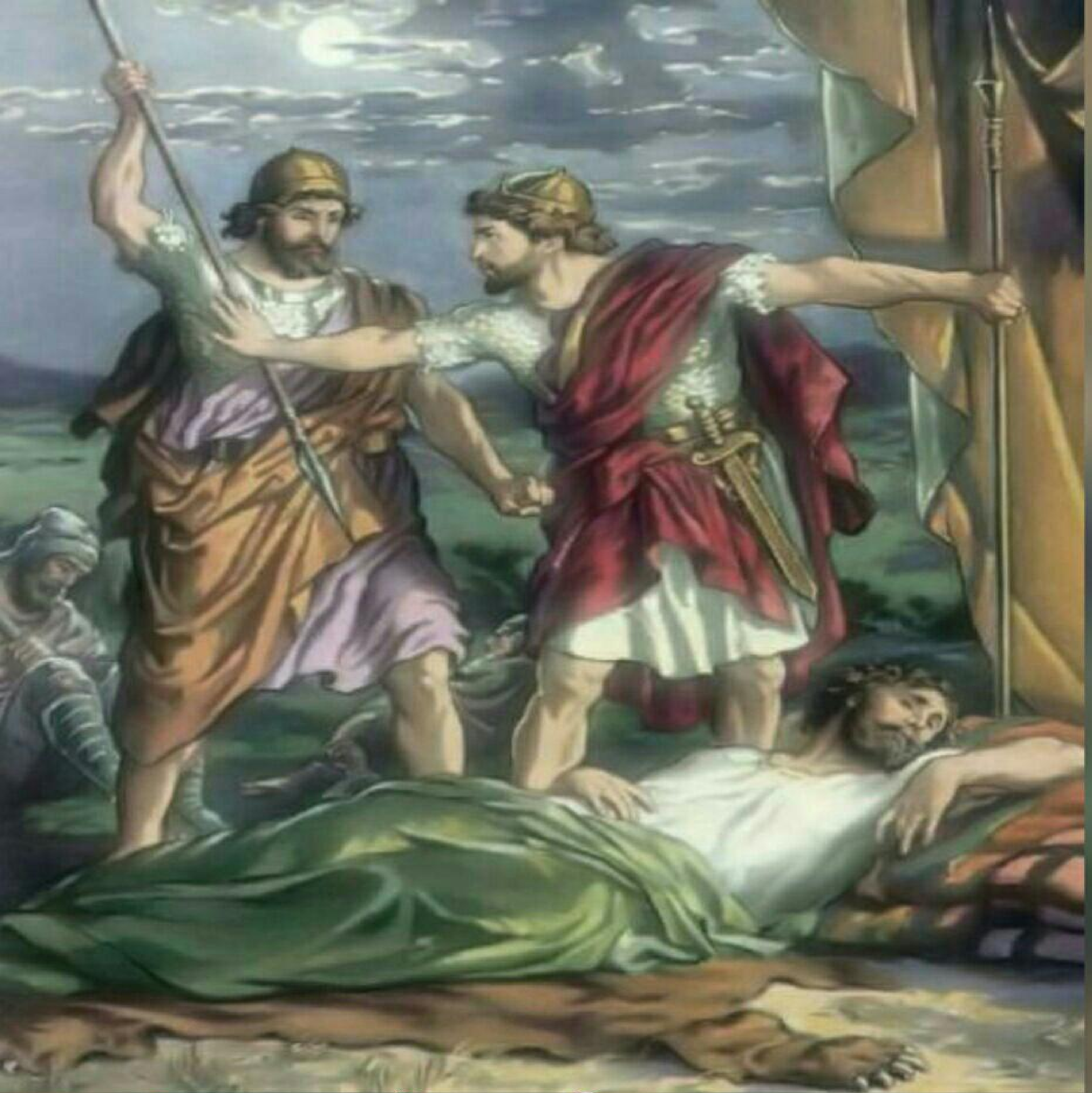

ദാവീദിന്റെ ആളുകൾ അവനോടു: ഞാൻ
നിന്റെ ശത്രുവിനെ നിന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും; നിനക്കു ബോധിച്ചതുപോലെ
അവനോടു ചെയ്യാം എന്നു യഹോവ
നിന്നോടു അരുളിച്ചെയ്ത ദിവസം ഇതാ
എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ദാവീദ്
എഴുന്നേറ്റു ശൌലിന്റെ മേലങ്കിയുടെ അറ്റം
പതുക്കെ മുറിച്ചെടുത്തു.
(1 ശമുവേൽ 24:4)

അവൻ കാളയെ വിട്ടു ഏലീയാവിന്റെ പിന്നാലെ ഓടി: ഞാൻ എന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും ചുംബിച്ചു കൊള്ളട്ടെ; അതിന്റെശേഷം ഞാൻ നിന്റെ പിന്നാലെ വരാം എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്നു അവൻ: പോയി വരിക; എന്നാൽ ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നോർക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.

(1 രാജാക്കന്മാർ 19 : 20)

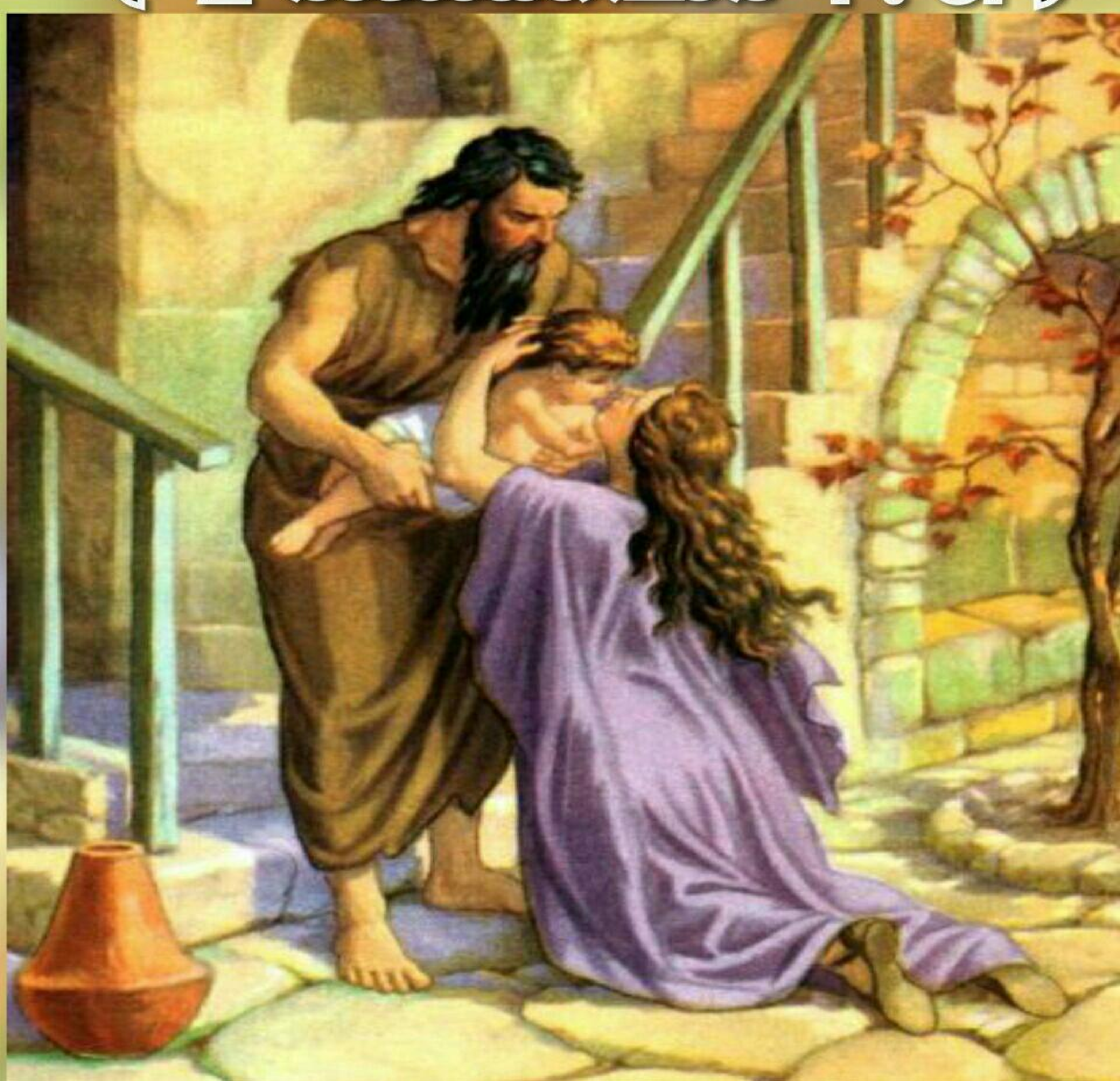
ദാവീദ് അബീശായിയോടു: അവനെ നശിപ്പിക്കരുതു; യഹോവയുടെ അഭിഷിക്തന്റെ മേൽ കൈ വെച്ചിട്ടു ആർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാതെപോകും എന്നു പറഞ്ഞു.

(1 ശമുവേൽ 26 : 9)

അവൾ തന്റെ യജമാനത്തിയോടു:
യജമാനൻ ശമർയ്യയിലെ പ്രവാചകന്റെ
അടുക്കൽ ഒന്നു ചെന്നെങ്കിൽ അവൻ
അവന്റെ കുഷ്ഠരോഗം
മാറ്റിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
(2 രാജാക്കന്മാർ 5:3)

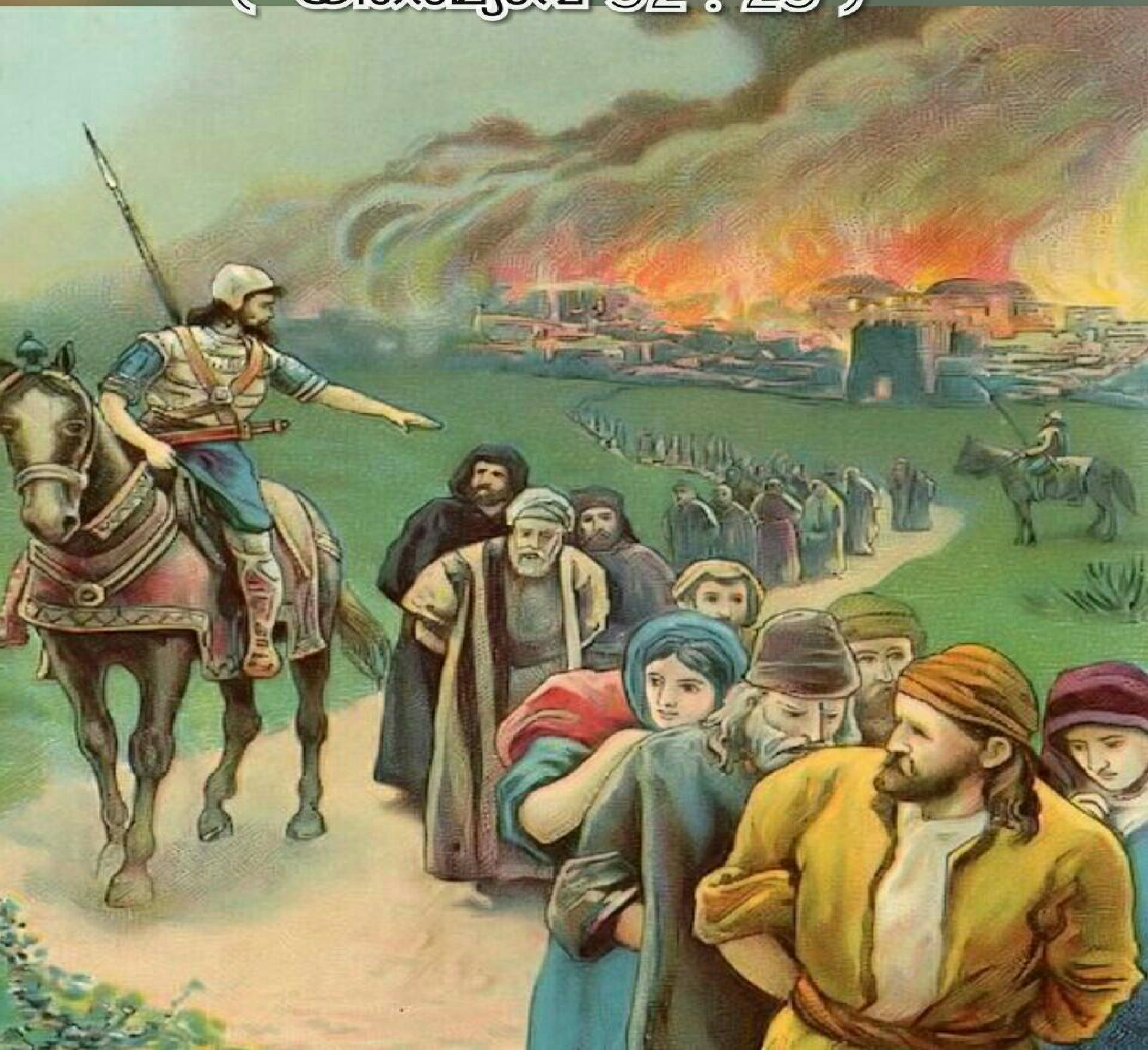
അവൾ അകത്തുചെന്നു
അവന്റെ കാൽക്കൽ
സാഷ്ടാംഗം വീണു
നമസ്കരിച്ചു തന്റെ മകനെ
എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി.
(2 രാജാക്കന്മാർ 4 : 37)

അതു എടുത്തുകൊൾക എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ കൈ നീട്ടി
അതു എടുത്തു.
(2 രാജാക്കന്മാർ 6 : 7)

നഗരത്തിൽനിന്നു അവൻ
യോദ്ധാക്കളുടെ വിചാരകനായ ഒരു
ഷണ്ഡനെയും നഗരത്തിൽവെച്ചു കണ്ട
ഏഴു രാജപരിചാരകന്മാരെയും
ദേശത്തിലെ ജനത്തെ പടെക്കു
ശേഖരിക്കുന്ന സേനാപതിയുടെ
രായസക്കാരനെയും നഗരത്തിൽ കണ്ട
അറുപതു നാട്ടുപുറക്കാരെയും പിടിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി.
(യിരെമ്യാവ് 52 : 25)

അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ മതിൽ പണിതു; വേല
ചെയ്‌വാൻ ജനത്തിന്നു ഉത്സാഹം
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മതിൽ
മഴുവനും പാതിപൊക്കംവരെ തീർത്തു.
(നെഹമ്യാവ് 4:6)

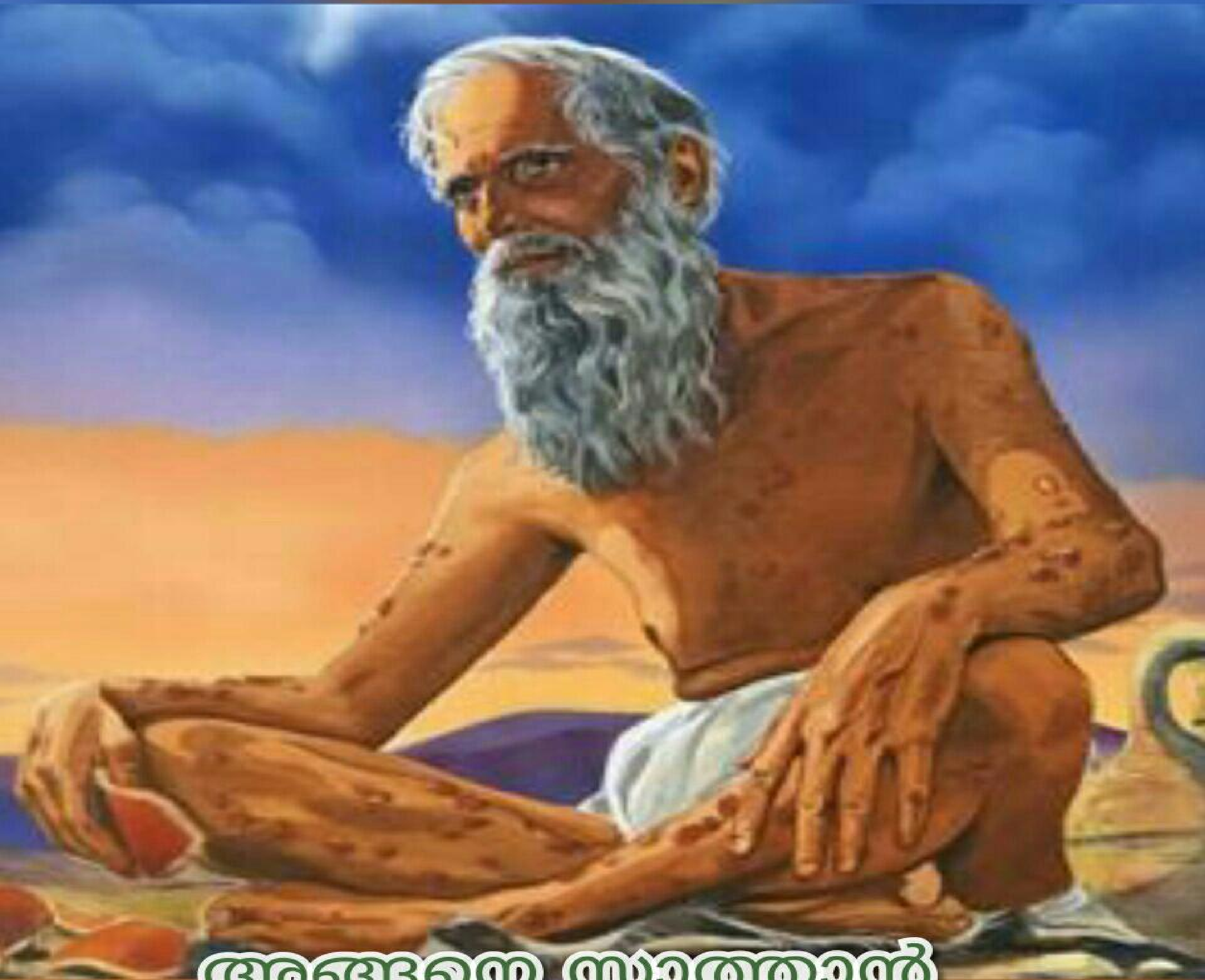
രാജാവ് അവളോടു:എസ്ഥേർ
രാജ്ഞിയേ,എന്തുവേണം?
എന്താകുന്നു നിന്റെ അപേക്ഷ?
രാജ്യത്തിൽ പാതിയോളമായാലും
നിനക്കു തരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
(എസ്ഥേർ 5 : 3)

രാജാവു ഹാമാന്റെ പക്കൽനിന്നു
എടുത്ത തന്റെ മോതിരം ഊരി
മൊർദ്ദെഖായിക്കു കൊടുത്തു;
എസ്ഥേർ മൊർദ്ദെഖായിയെ ഹാമാന്റെ
വീട്ടിന്നു മേൽവിചാരകനാക്കിവെച്ചു.
(എസ്ഥേർ 8 : 2)

(ഇയ്യോബ് 2:7)

അങ്ങനെ സാത്താൻ
യഹോവയുടെ സന്നിധി വിട്ടു
പുറപ്പെട്ടു ഇയ്യോബിനെ
ഉള്ളങ്കാൽമുതൽ നെറുകവരെ
വല്ലാത്ത പരുക്കളാൽ ബാധിച്ചു.

എന്നാൽ രാജാവിന്റെ ഭോജനംകൊണ്ടും അവൻ
കുടിക്കുന്ന വീഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്നെത്താൻ
അശുദ്ധമാക്കുകയില്ല എന്നു ദാനീയേൽ ഹൃദയത്തിൽ
നിശ്ചയിച്ചു, തനിക്കു അശുദ്ധി ഭവിപ്പാൻ
ഇടവരുത്തരുതെന്നു ഷണ്ഡാധിപനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
(ദാനിയേൽ 1 : 8)

അങ്ങനെ രാജാവിൻ കല്പനയാൽ അവർ
ദാനീയേലിനെ കൊണ്ടുവന്നു സിംഹങ്ങളുടെ
ഗുഹയിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു; രാജാവു
ദാനീയേലിനോടു സംസാരിച്ചു: നീ ഇടവിടാതെ
സേവിച്ചുവരുന്ന നിന്റെ ദൈവം നിന്നെ
രക്ഷിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു.
(ദാനിയേൽ 6:16)

സിംഹങ്ങൾ എനിക്കു
കേടുവരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു എന്റെ
ദൈവം തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു അവയുടെ
വായടെച്ചുകളഞ്ഞു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്തവൻ; രാജാവേ,
തിരുമുമ്പിലും ഞാൻ ഒരു ദോഷവും
ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു ഉണർത്തിച്ചു.
(ദാനിയേൽ 6 : 22)

എന്നാൽ യഹോവ
മത്സ്യത്തോടു കല്പിച്ചിട്ടു
അതു യോനയെ കരെക്കു
ഛർദ്ദിച്ചുകളഞ്ഞു.
(യോനാ 2 : 10)

ദൂതൻ അവളുടെ അടുക്കൽ
അകത്തു ചെന്നു:കൃപലഭിച്ചവളേ,
നിനക്കു വന്ദനം; കർത്താവു
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 1 : 28)

എന്റെ കർത്താവിന്റെ മാതാവു
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന മാനം
എനിക്കു എവിടെ നിന്നു
ഉണ്ടായി.

(ലൂക്കോസ് 1 : 43)

പെട്ടെന്നു സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു
സംഘം ദൂതനോടു ചേർന്നു ദൈവത്തെ
പുകഴ്ത്തി.
(ലൂക്കോസ് 2 : 13)

“അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം;
ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു
സമാധാനം” എന്നു പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 14)

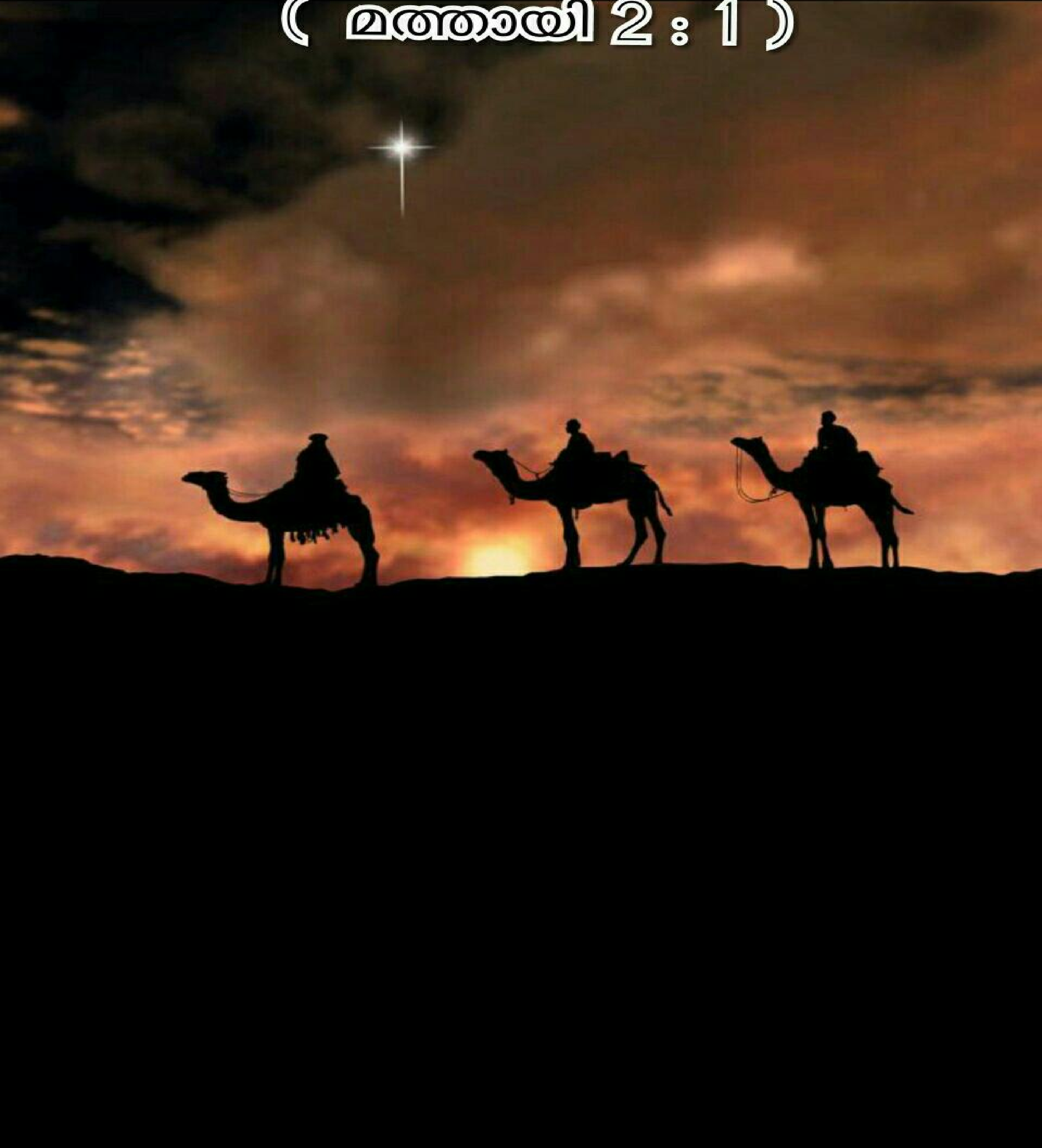
ദൂതൻ അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സർ
വ്വജനത്തിന്നും ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു
മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷിക്കുന്നു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 10)

അവർ അവിടെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു
പ്രസവത്തിനുള്ള കാലം
തികെഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 6)

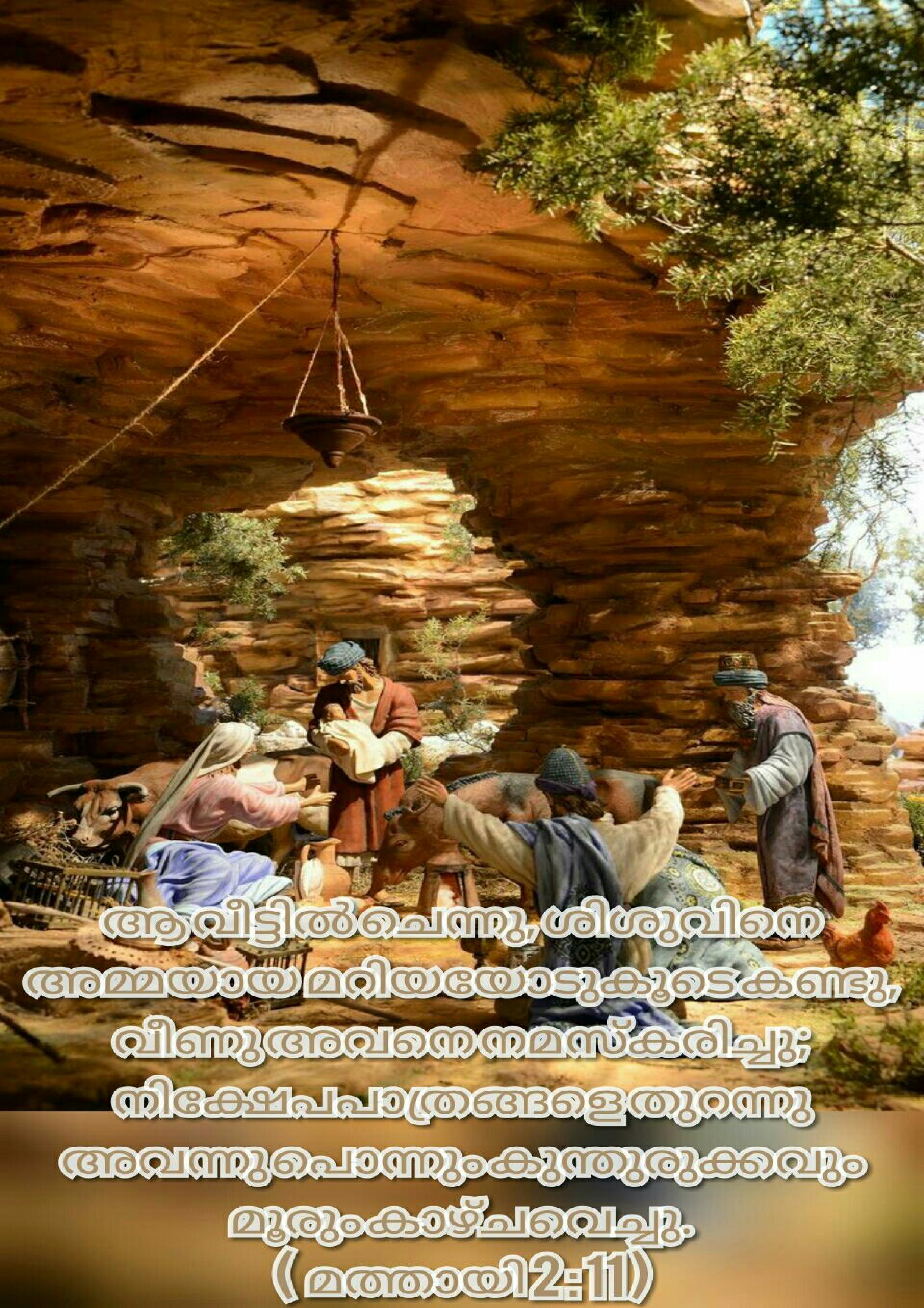

ഹെരോദാരാജാവിന്റെ കാലത്തു
യേശു യെഹൂദ്യയിലെ
ബേത്ത്ളേഹെമിൽ ജനിച്ചശേഷം,
കിഴക്കുനിന്നു വിദ്വാന്മാർ
യെരൂശലേമിൽ എത്തി.
(മത്തായി 2 : 1)

ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ
അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ കണ്ടു,
വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു;
നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു അവന്നു
പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും മൂരും
കാഴ്ചവെച്ചു.
(മത്തായി 2 : 11)

ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ
അമ്മയായ മറിയയോടുകൂടെ കണ്ടു,
വീണു അവനെ നമസ്കരിച്ചു;
നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ തുറന്നു
അവന്നു പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും
മൂരും കാഴ്ചവെച്ചു.
(മത്തായി 2:11)

പിന്നെ ശിമ്യോൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു
അവന്റെ അമ്മയായ മറിയയോടു:
അനേകഹൃദയങ്ങളിലെ വിചാരം
വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഇവനെ
യിസ്രായേലിൽ പലരുടെയും വീഴ്ചെയക്കും
എഴുന്നേല്പിന്നും മറുത്തുപറയുന്ന
അടയാളത്തിന്നുമായി വെച്ചിരിക്കുന്നു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 34)

മറിയ ഈ വാർത്ത ഒക്കെയും
ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു
ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 19)

“ഇപ്പോൾ നാഥാ തിരുവചനം
പോലെ നീ അടിയനെ
സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയക്കുന്നു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 29)

അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും
അമ്മയെയും രാത്രിയിൽ തന്നേ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി.
(മത്തായി 2 : 14)

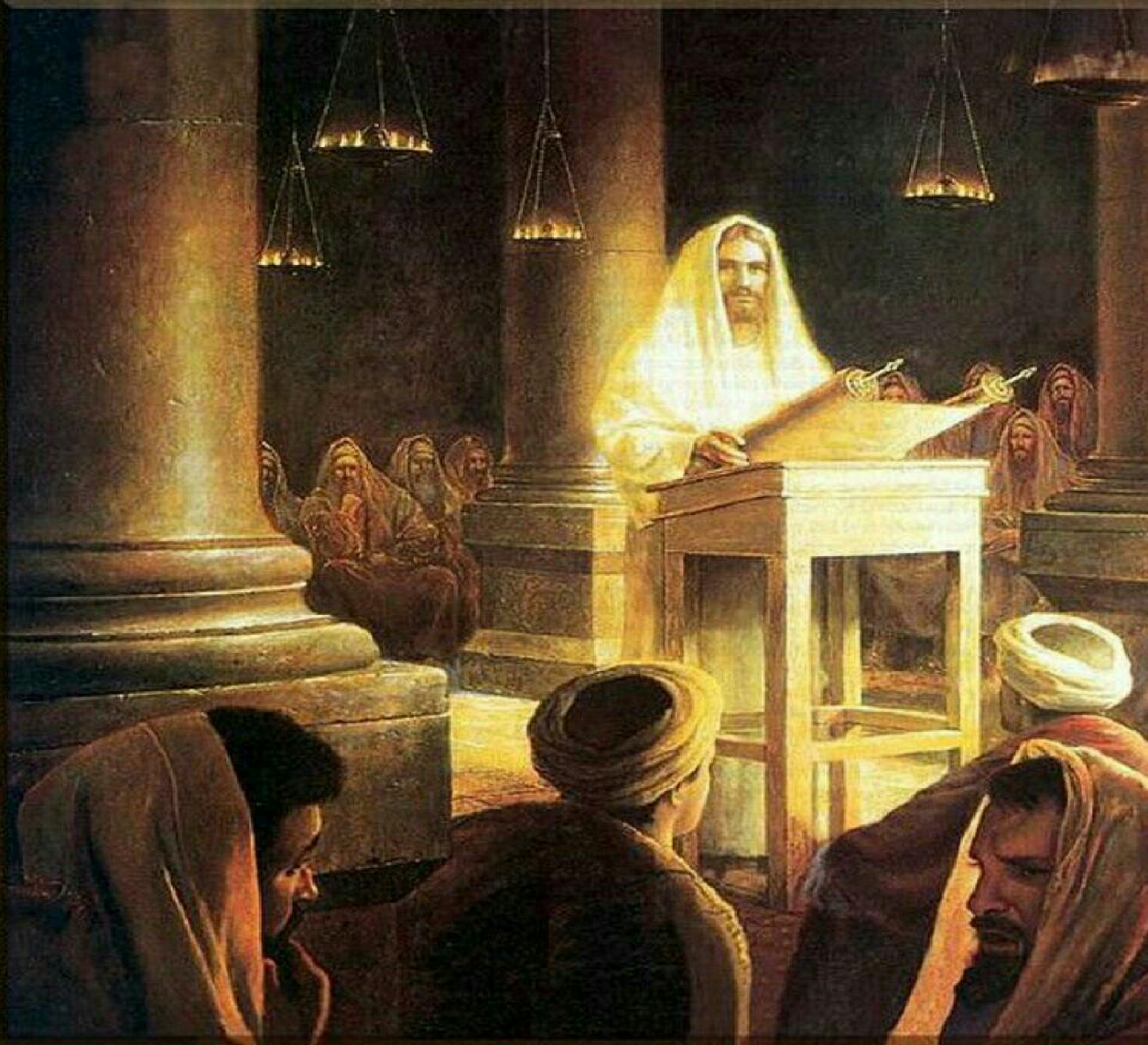

അവൻ അവരോടു: “എന്നെ
തിരഞ്ഞതു എന്തിന്നു? എന്റെ
പിതാവിന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ
ഇരിക്കേണ്ടതു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലയോ.” എന്നു
പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 2 : 49)

യേശു അവനോടു: “ഇപ്പോൾ
സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ
സകലനീതിയും
നിവർത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു
ഉചിതം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു”;
എന്നാറെ അവൻ അവനെ
സമ്മതിച്ചു.
(മത്തായി 3 : 15)

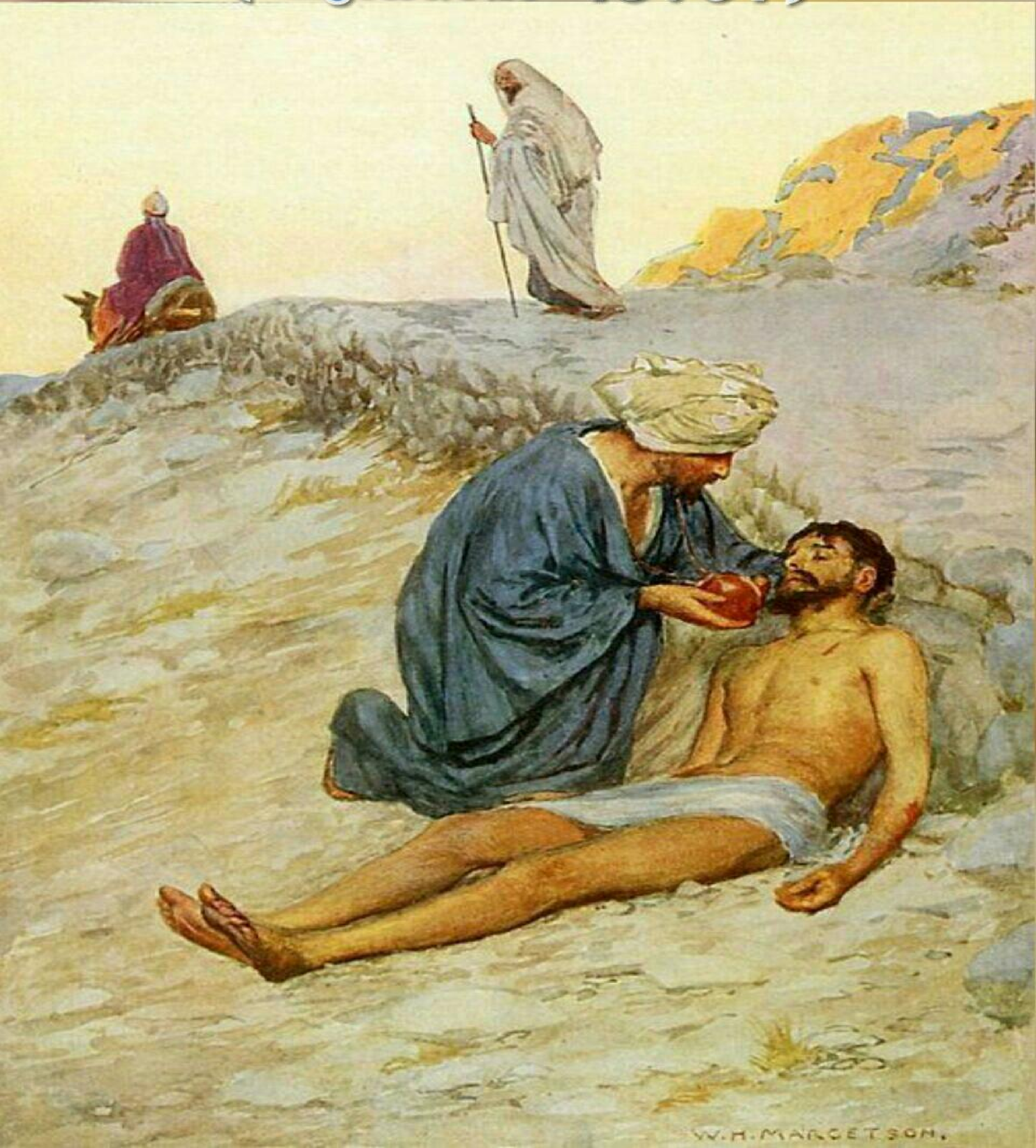
അവൻ വളർന്ന നസറെത്തിൽ വന്നു:
ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ പതിവുപോലെ
പള്ളിയിൽ ചെന്നു വായിപ്പാൻ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.
(ലൂക്കോസ് 4:16)

അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു,
ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും
വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി;
പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും
പ്രാക്കളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ
പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടു കളഞ്ഞു;
(മർക്കോസ് 11 : 15)

യേശു അവരോടു: “ഈ കല്പാത്രങ്ങളിൽ
വെള്ളം നിറെപ്പിൻ ” എന്നു പറഞ്ഞു;
അവർ വക്കൊളവും നിറെച്ചു.
(യോഹന്നാൻ 2 : 7)
J.L.BENICIO 1998

എണ്ണയും വീഞ്ഞും പകർന്നു അവന്റെ
മുറിവുകളെ കെട്ടി അവനെ തന്റെ
വാഹനത്തിൽ കയറ്റി
വഴിയമ്പലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി
രക്ഷചെയ്തു.
(ലൂക്കോസ് 10 : 34)

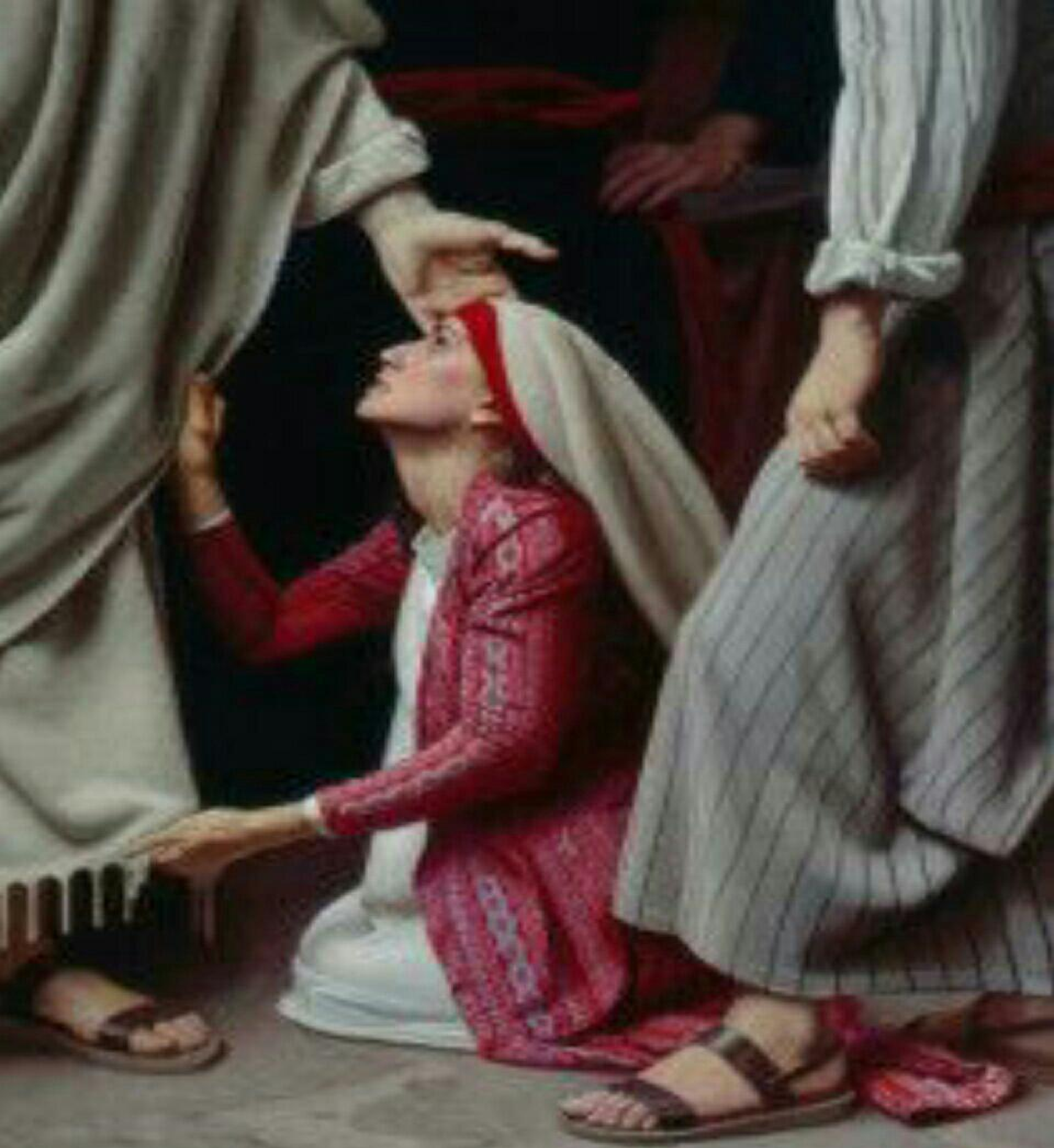

നീതിമാൻ കൂട്ടുകാരന്നു
വഴികാട്ടിയാകുന്നു; ദുഷ്ടന്മാരുടെ
വഴിയോ അവരെ തെറ്റി
നടക്കുമാറാക്കുന്നു.
(സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 12:26)

ദൈവം ആത്മാവു ആകുന്നു;
അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും
നമസ്കരിക്കേണം.
(യോഹന്നാൻ 4 : 24)

അവന്റെ വസ്ത്രം എങ്കിലും തൊട്ടാൽ
ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു
പുരുഷാരത്തിൽ കൂടി പുറകിൽ വന്നു
അവന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു.
(മർക്കോസ് 5:28)

യേശു ഉടനെ കൈ നീട്ടി
അവനെ പിടിച്ചു:
“അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ
എന്തിന്നു സംശയിച്ചു” എന്നു
പറഞ്ഞു.
(മത്തായി 14 : 31)

പിന്നെ അവൻ അവളോടു: “നിന്റെ
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തിന്നിരിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 7:48)

ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ
തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ
ആകുന്നു.
(മത്തായി 18:4)

ഒരു കുഷ്ഠരോഗി
അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു മുട്ടുകുത്തി:
നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ
ശുദ്ധമാക്കുവാൻ
കഴിയും എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു.
(മർക്കോസ് 1:40)

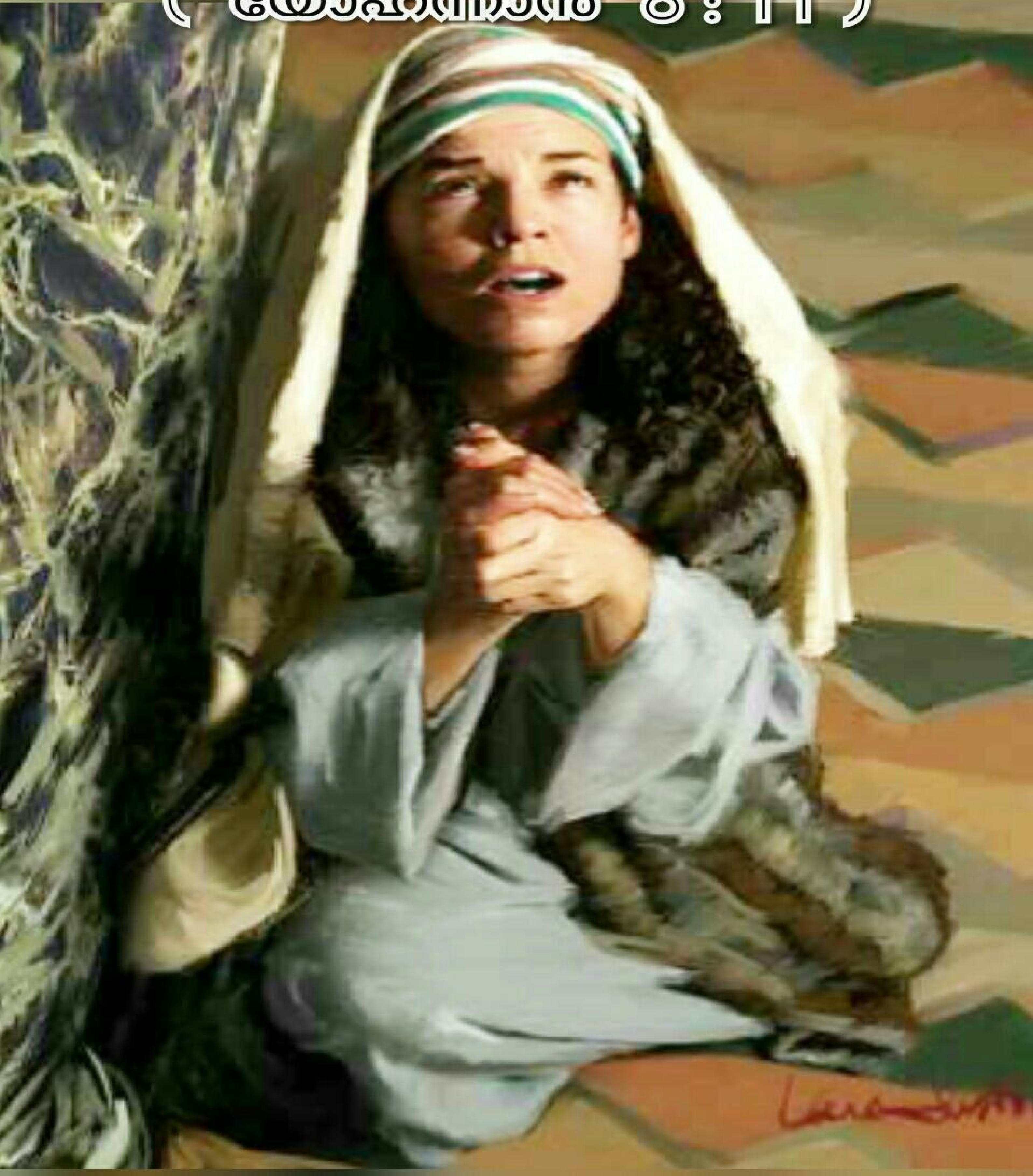
അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു:
യേശുവേ, മഹോന്നതനായ
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ, എനിക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു?
ദൈവത്താണ, എന്നെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ എന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
(മർക്കോസ് 5 : 7)

അവന്റെ തല ഒരു
താലത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
ബാലെക്കു കൊടുത്തു;
അവൾ അമ്മെക്കു
കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു.
(മത്തായി 14:11)

ഇല്ല കർത്താവേ,എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു.“ഞാനുംനിനക്കു ശിക്ഷ
വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം
ചെയ്യരുതു” എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.
(യോഹന്നാൻ 8 : 11)

അങ്ങനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു അപ്പന്റെ
അടുക്കൽ പോയി. ദൂരത്തു നിന്നു തന്നേ
അപ്പൻ അവനെ കണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു
ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
അവനെ ചുംബിച്ചു.
(ലൂക്കോസ് 15 : 20)

ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ
ഉണ്ടു;അവന്റെപക്കൽ
അഞ്ചുയവത്തപ്പവും രണ്ടുമീനും
ഉണ്ടു; എങ്കിലും ഇത്രപേർക്കു അതു
എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.
(യോഹന്നാൻ 6 : 9)

യേശു
അവനോടു: “എഴുന്നേറ്റു
നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക” എന്നു പറഞ്ഞു.
(യോഹന്നാൻ 5 : 8)

ആ ദേശത്തുനിന്നു ഒരു
കനാന്യസ്ത്രീവന്നു,അവനോടു:
കർത്താവേ, ദാവീദ്പുത്രാ, എന്നോടു
കരുണ തോന്നേണമേ; എന്റെ മകൾക്കു
ഭൂതോപദ്രവം കഠിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു
നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
(മത്തായി 15 : 22)

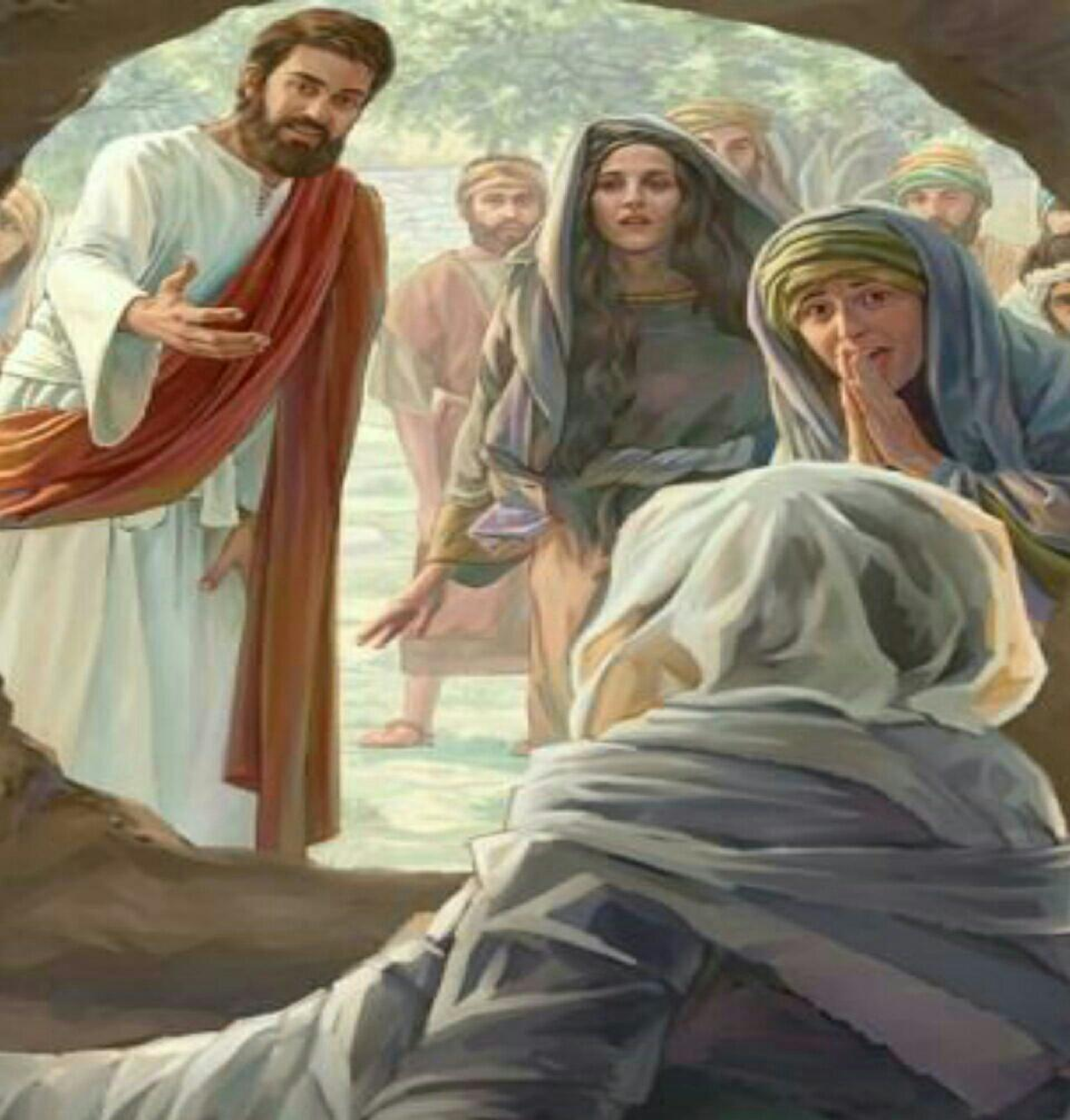

അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം
ആകാശത്തു വിളങ്ങും; അന്നു
ഭൂമിയിലെ സകലഗോത്രങ്ങളും
പ്രലാപിച്ചുംകൊണ്ടു, മനുഷ്യപുത്രൻ
ആകാശത്തിലെ മേഘങ്ങളിന്മേൽ
മഹാശക്തിയോടും തേജസ്സോടും കൂടെ
വരുന്നതു കാണും.
(മത്തായി 24 : 30)

അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ടു,
ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു
എന്നറിഞ്ഞു: “നിനക്കു സൌഖ്യമാകുവാൻ
മനസ്സുണ്ടോ ” എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു.
(യോഹന്നാൻ 5 : 6)

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ:
ലാസരേ, പുറത്തുവരിക
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു.
(യോഹന്നാൻ 11 : 43)

മകൻ അവനോടു: അപ്പാ, ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ മകൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 15 : 21)

നസറായനായ യേശു എന്നു കേട്ടിട്ടു
അവൻ ദാവീദ് പുത്രാ, യേശുവേ,
എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു നിലവിളിച്ചു തുടങ്ങി.
(മർക്കോസ് 10 : 47)

യേശുവോ അവരെ അരികത്തു
വിളിച്ചു: “പൈതങ്ങളെ എന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ;
അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം
ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതു ആകുന്നു.
(ലൂക്കോസ് 18 : 16)

എന്നാൽ അല്പമേ വേണ്ടു; അല്ല,
ഒന്നു മതി. മറിയ നല്ല അംശം
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു
ആരും അവളോടു
അപഹരിക്കയുമില്ല.
(ലൂക്കോസ് 10 : 42)

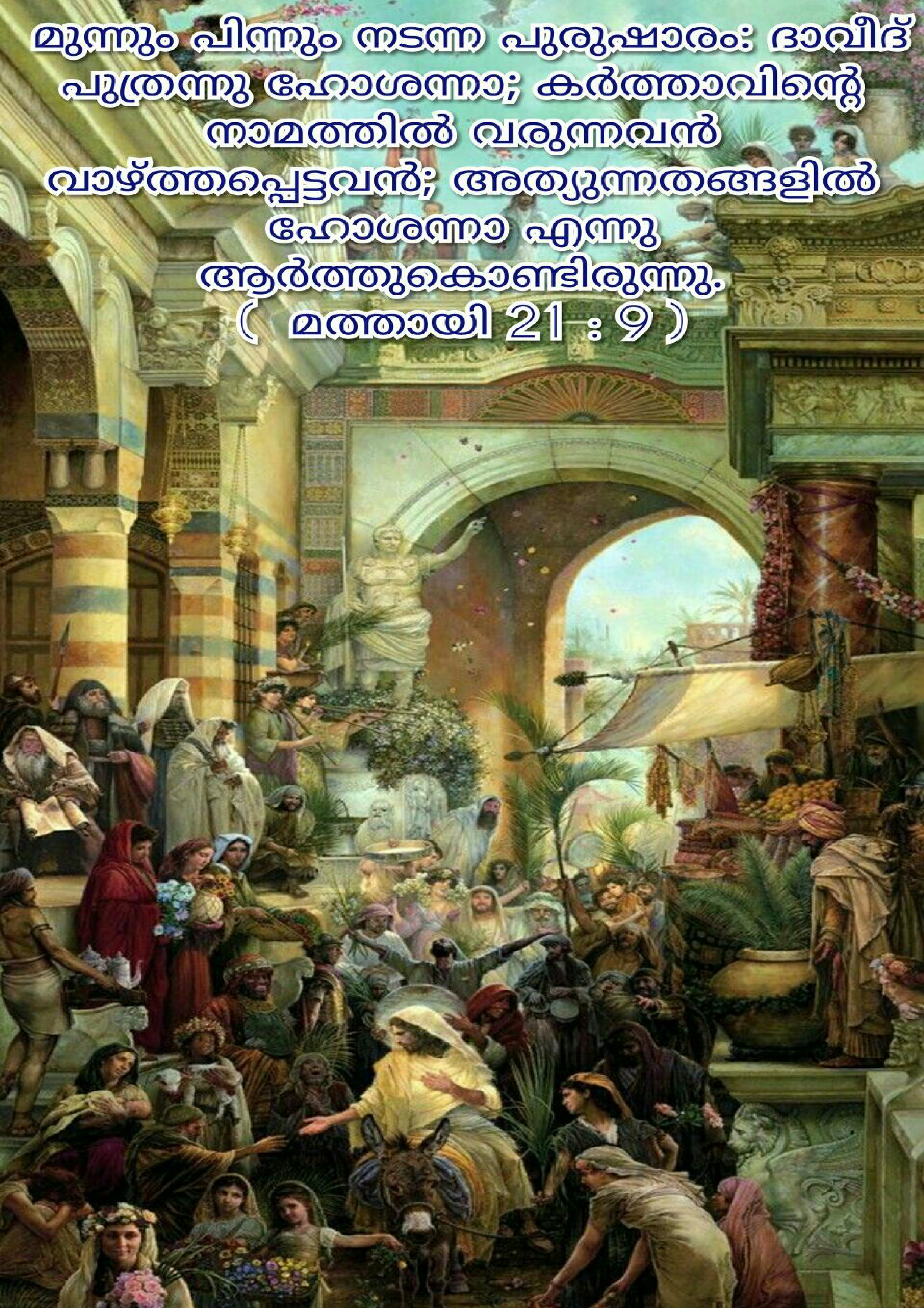
അവനോ സ്ത്രീയോടു: “നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോക”
എന്നു പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 7 : 50)

എന്നാൽ അവൻ അവളുടെ
കൈക്കു പിടിച്ചു; “ബാലേ,
എഴുന്നേൽക്ക” എന്നു
അവളോടു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 8 : 54)

ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ
വിളഭൂമിയിൽ കൂടി
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പറിച്ചു
കൈകൊണ്ടു തിരുമ്മിതിന്നു.
(ലൂക്കോസ് 6 : 1)

മുന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവീദ്
പുത്രന്നു ഹോശന്നാ; കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
ഹോശന്നാ എന്നു
ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.
(മത്തായി 21 : 9)

(ലൂക്കോസ് 7 : 15)

അപ്പോൾ ഏലീയാവും മോശെയും അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി യേശുവിനോടു സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.
(മർക്കോസ് 9 : 4)

അന്നു മുതൽ അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ
തക്കം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു.
(മത്തായി 26:16)

അവനെ
ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു
ദൂതൻ അവന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി.
(ലൂക്കോസ് 22 : 43)

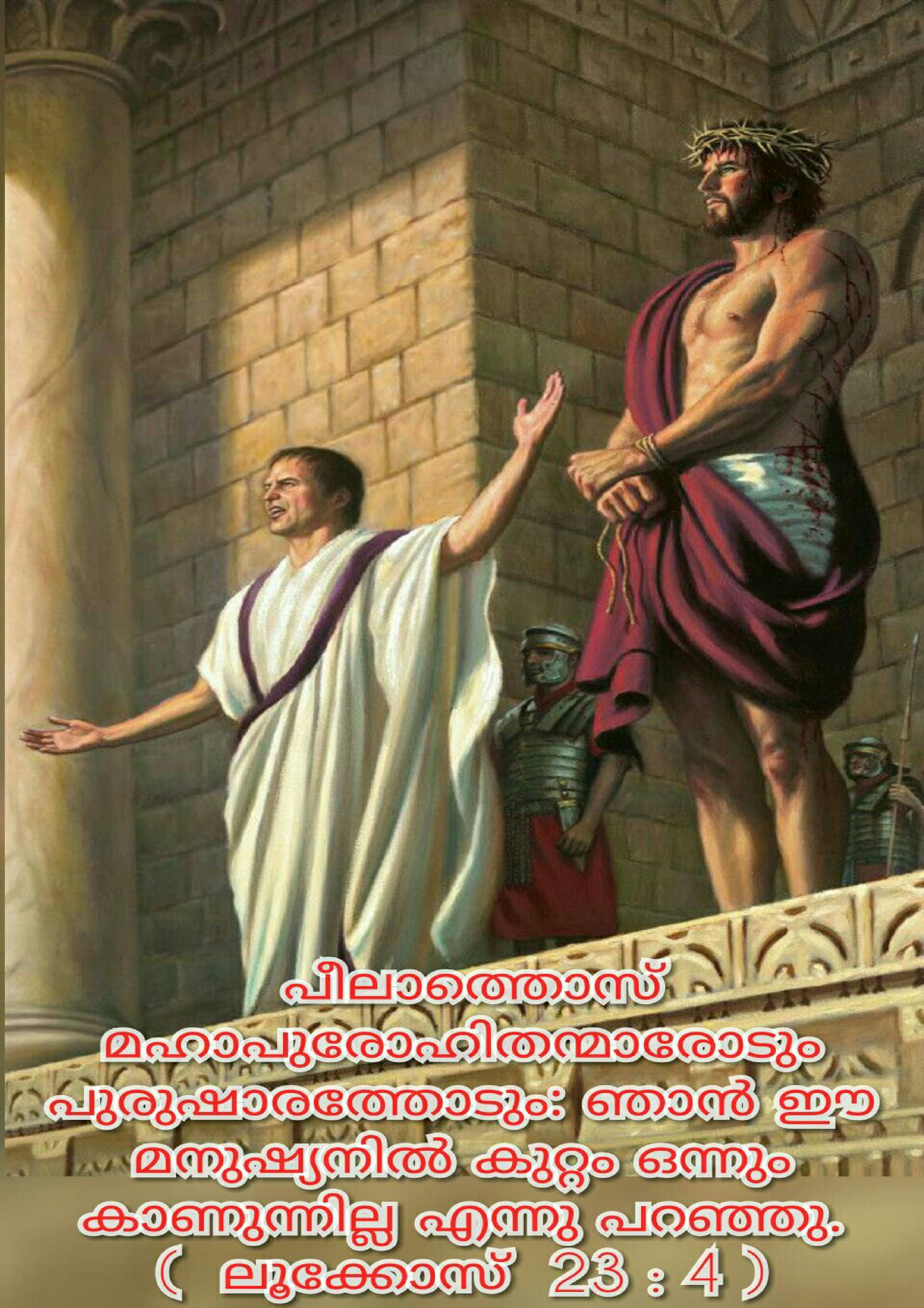

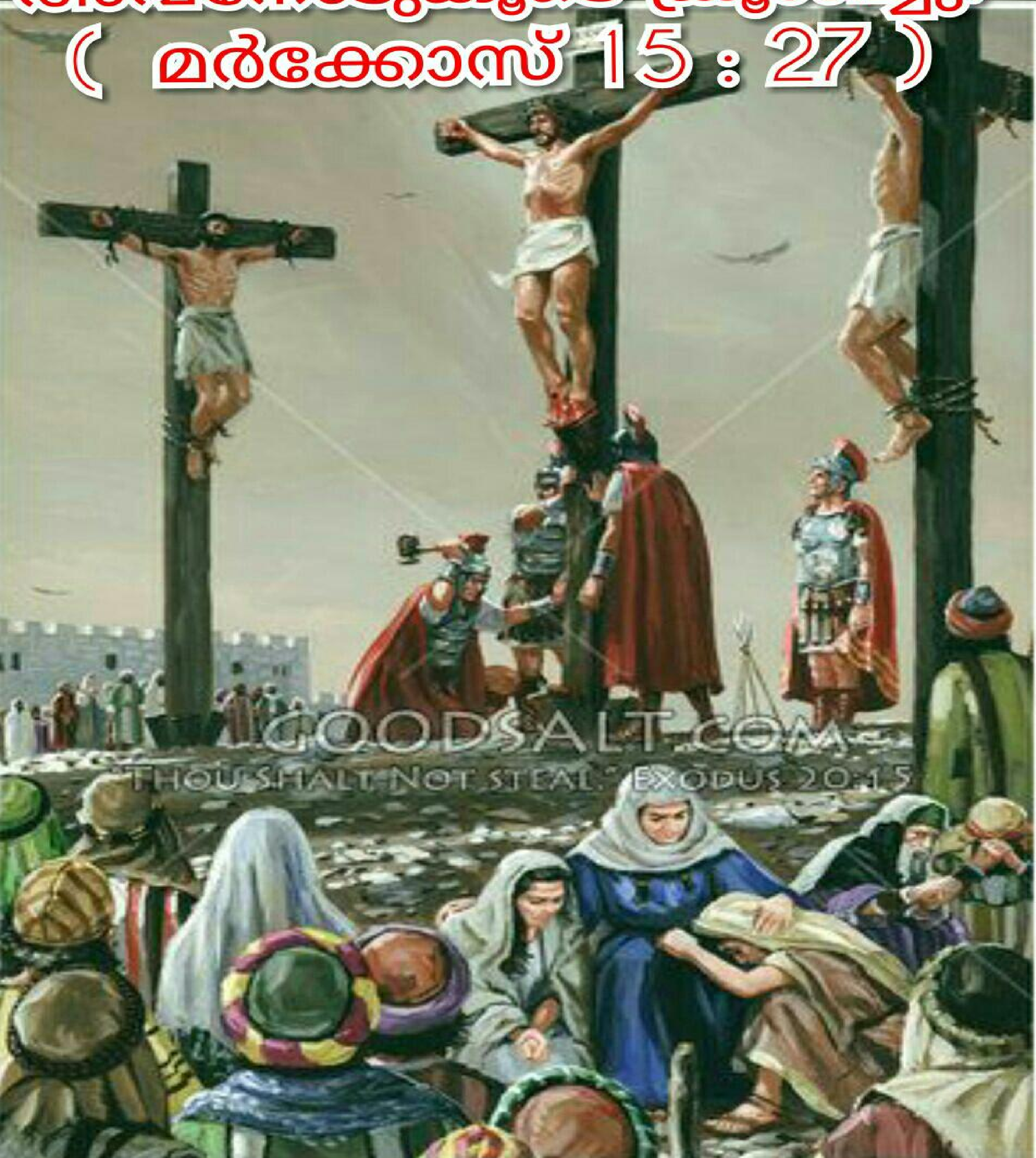
ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു;
നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല; എങ്കിലും
തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു നിവൃത്തി വരേണ്ടിതിന്നു
ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
(മർക്കോസ് 14:49)

അവന്റെ വസ്ത്രം
അഴിച്ചു ഒരു ചുവന്ന
മേലങ്കി ധരപ്പിച്ചു.
(മത്തായി 27 :28)

പീലാത്തൊസ്
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
പുരുഷാരത്തോടും: ഞാൻ ഈ
മനുഷ്യനിൽ കുറ്റം ഒന്നും
കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 23 : 4)

അവർ രണ്ടു കള്ളന്മാരെ
ഒരുത്തനെ വലത്തും
ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി
അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിച്ചു.
(മർക്കോസ് 15 : 27)

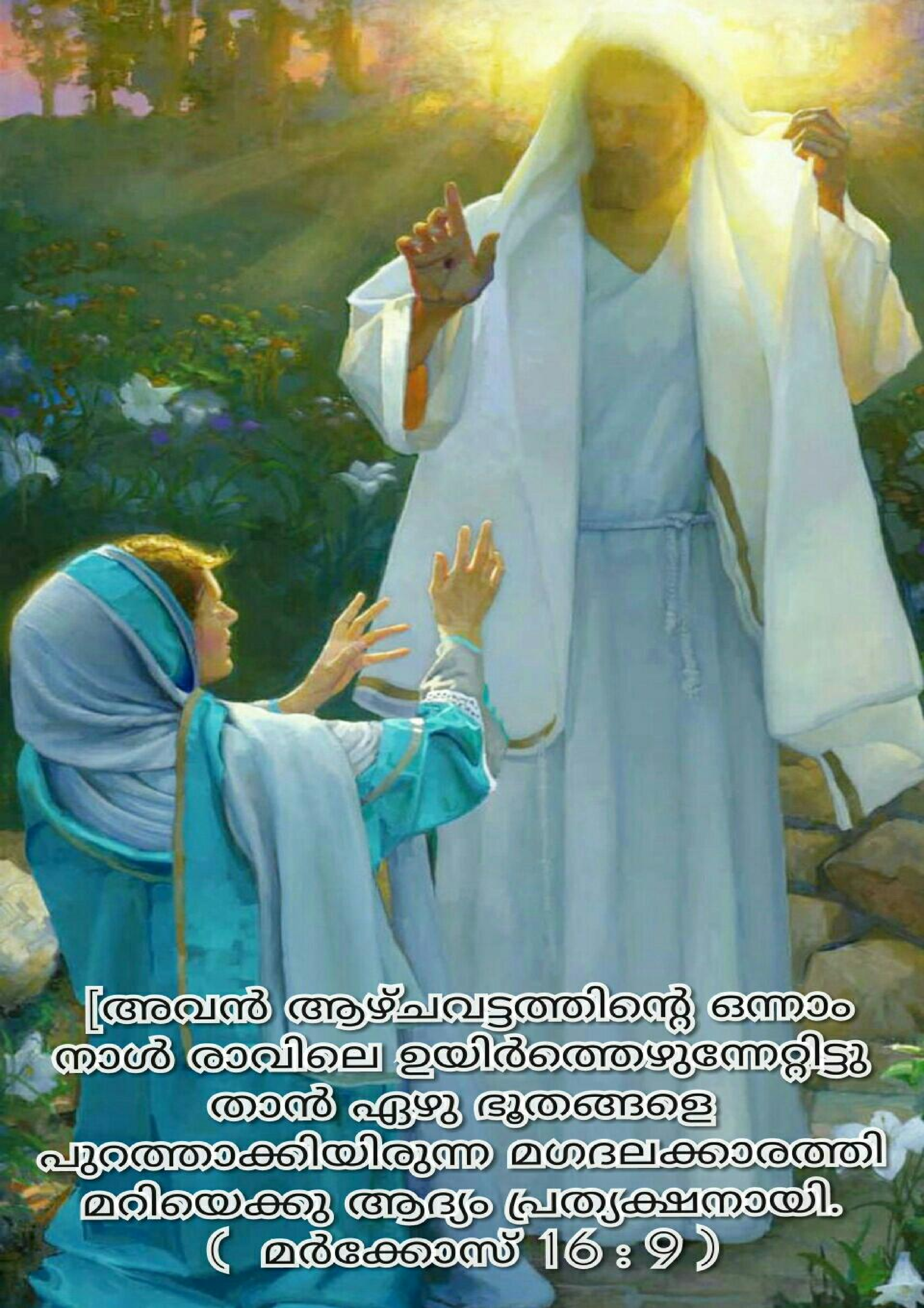
അവന്റെ ശരീരം ഇറക്കി ഒരു
ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു
പാറയിൽ വെട്ടിയിരുന്നതും
ആരെയും ഒരിക്കലും
വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ
കല്ലറയിൽ വെച്ചു.
(ലൂക്കോസ് 23 : 53)

അകത്തു കടന്നാറെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
ശരീരം കണ്ടില്ല.
(ലൂക്കോസ് 24 : 3)

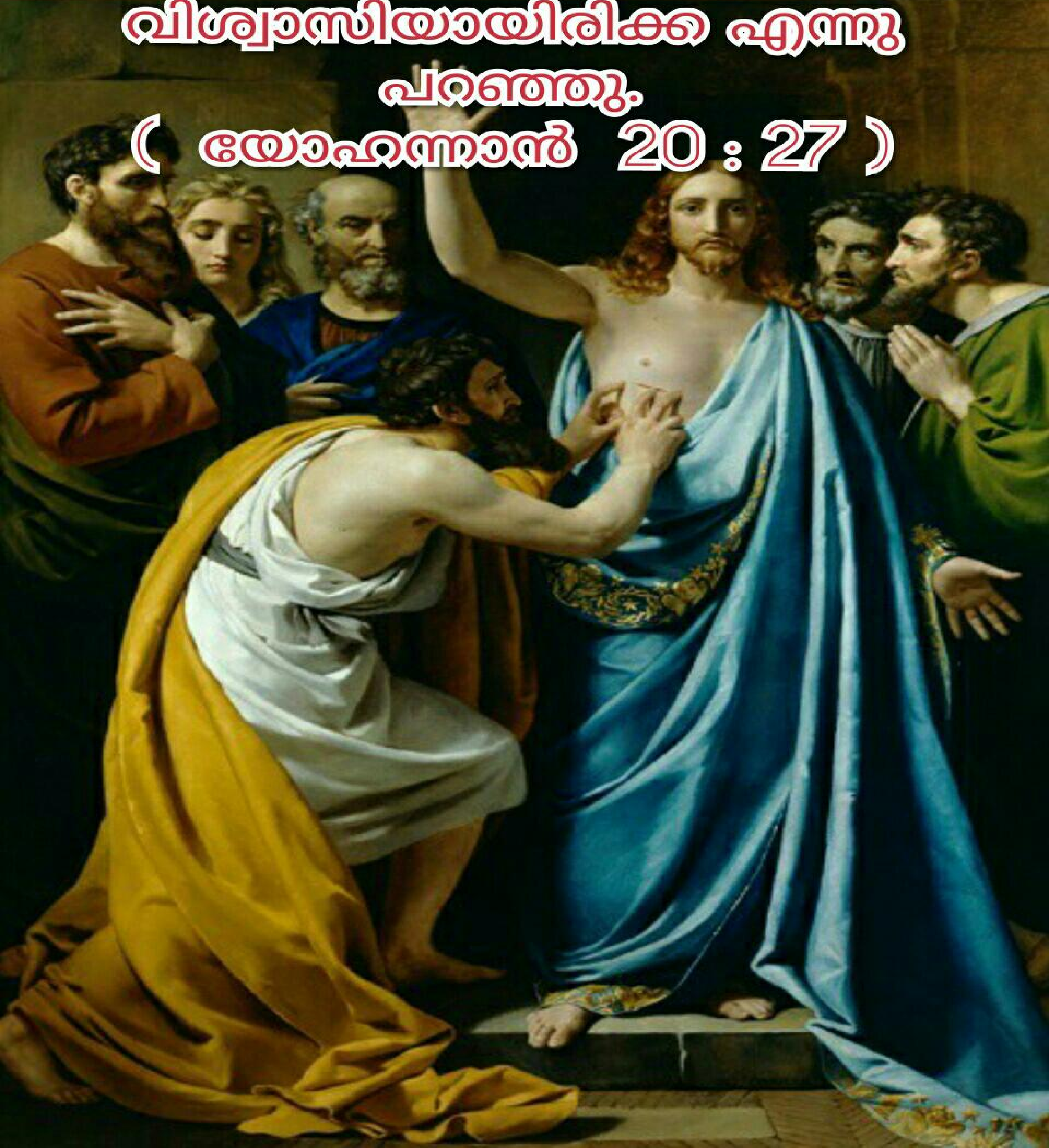

യേശു അവളോടു: മറിയയേ,
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ
തിരിഞ്ഞു എബ്രായഭാഷയിൽ:
റബ്ബൂനി എന്നു പറഞ്ഞു;
(യോഹന്നാൻ 20 : 16)

[അവൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം
നാൾ രാവിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടു
താൻ ഏഴു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗദലക്കാരത്തി
മറിയെക്കു ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി.
(മർക്കോസ് 16 : 9)

പിന്നെ തോമാസിനോടു: നിന്റെ
വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ
കൈകളെ കാൺക; നിന്റെ കൈ
നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക;
അവിശ്വാസി ആകാതെ
വിശ്വാസിയായിരിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.
(യോഹന്നാൻ 20 : 27)

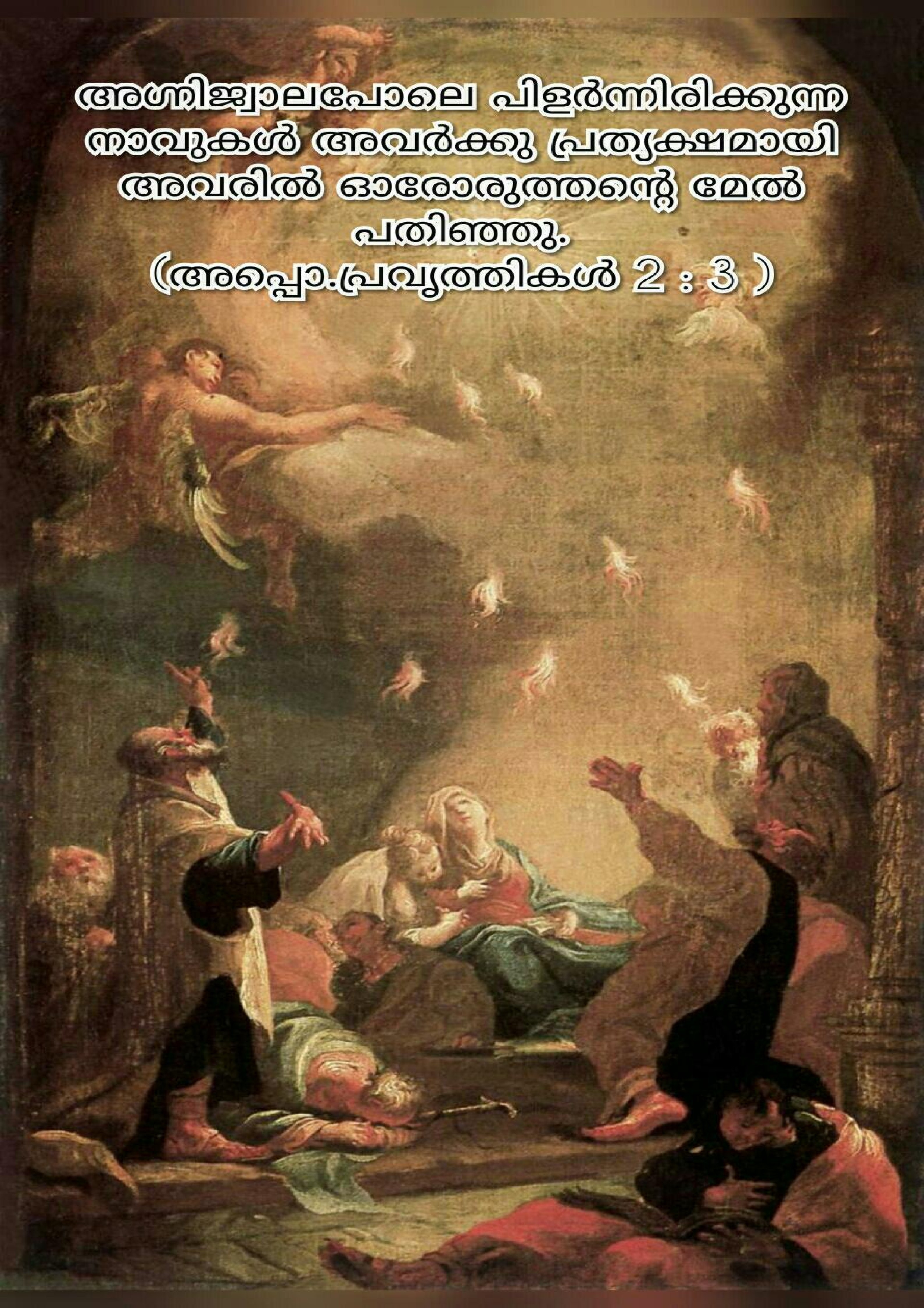

ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കഷ്ടം
അനുഭവിച്ചിട്ടു തന്റെ
മഹത്വത്തിൽ
കടക്കേണ്ടതല്ലയോ ” എന്നു
പറഞ്ഞു.
(ലൂക്കോസ് 24 : 26)

അവൻ പോകുന്നേരം
അവർ ആകാശത്തിലേക്കു
ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ വെള്ള
വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു
പുരുഷന്മാർ അവരുടെ
അടുക്കൽനിന്നു:
(അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ
1 : 10)

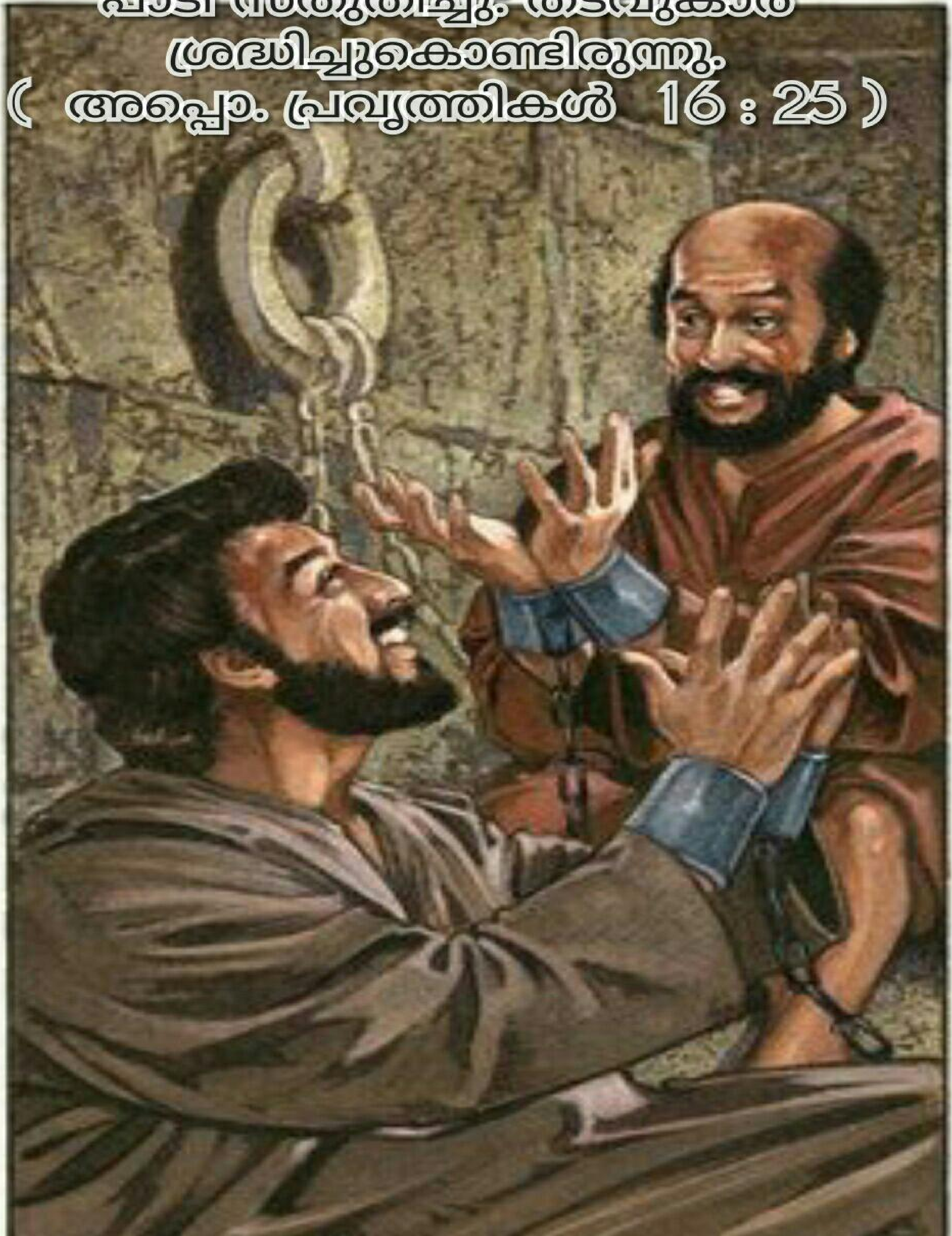

അഗ്നിജ്വാലപോലെ പിളർന്നിരിക്കുന്ന
നാവുകൾ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി
അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ മേൽ
പതിഞ്ഞു.
(അപ്പൊ.പ്രവൃത്തികൾ 2 : 3)

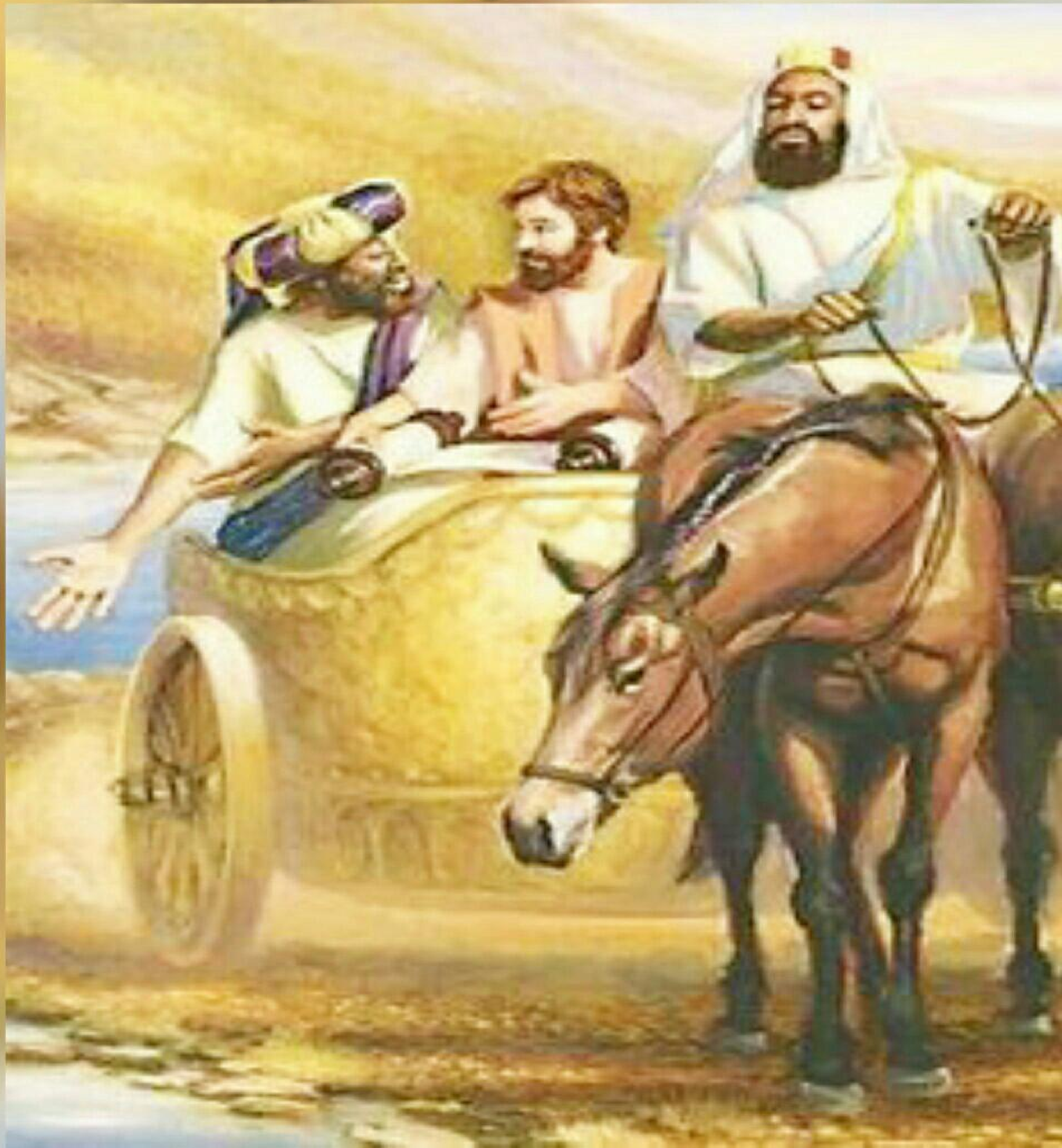
അവനെ നഗരത്തിൽനിന്നു തള്ളി പുറത്താക്കി കല്ലെറിഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ അവരുടെ വസ്ത്രം ശൌൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ബാല്യക്കാരന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു.
(അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 7 : 58)

അർദ്ധരാത്രിക്കു പൌലൊസും
ശീലാസും പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തെ
പാടി സ്തുതിച്ചു: തടവുകാർ
ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
(അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 16 : 25)

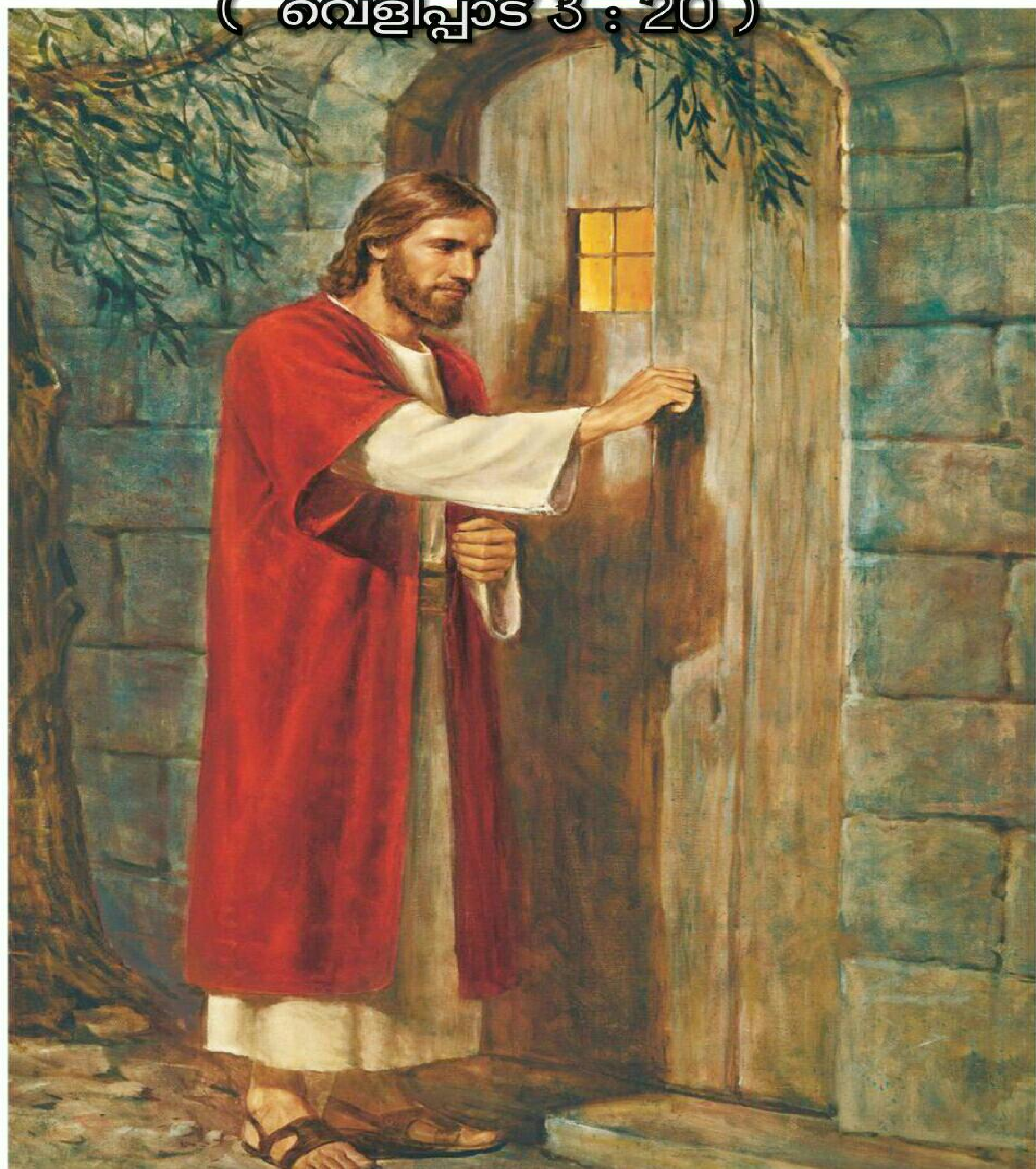
അവർ ഇങ്ങനെ വഴിപോകയിൽ
വെള്ളമുള്ളോരു സ്ഥലത്തു
എത്തിയപ്പോൾ ഷണ്ഡൻ: ഇതാ വെള്ളം
ഞാൻ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിന്നു എന്തു
വിരോധം എന്നു പറഞ്ഞു.
(അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 8 : 36)

അവനവൻ ശരീരത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തതു
നല്ലതാകിലും തീയതാകിലും
അതിന്നു തക്കവണ്ണം
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു നാം
എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ
ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
വെളിപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.
(2 കൊരിന്ത്യർ 5 : 10)

ഞാൻ വാതിൽക്കൽ നിന്നു മുട്ടുന്നു;
ആരെങ്കിലും എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു
വാതിൽ തുറന്നാൽ ഞാൻ
അവനോടും അവൻ എന്നോടും കൂടെ
അത്താഴം കഴിക്കും.
(വെളിപ്പാട് 3 : 20)

തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഏഴു
പൊൻനിലവിളക്കുകളെയും
നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ
നിലയങ്കി ധരിച്ചു മാറത്തു
പൊൻകച്ച കെട്ടിയവനായി
മനുഷ്യപുത്രനോടു
സദൃശനായവനെയും കണ്ടു.
(വെളിപ്പാട് 1:13)